

Almahas Sang

Lissen Seligmann

2020

Indhold

Kapitler	Side	Digte
0. Indledning	3	AlMaha, Merlins ny Gry
1. Gnist finder sammen	5	De astrologiske dyretegn...
2. Med stjerne	11	Helt Hjerter
3. Lysende	17	Ørnen er Landet
4. Før i det fjerne	23	Salgets Død
5. Splitter	29	Stjernemødet
6. Sin askegrå puppe	36	Strålevejen
7. Samler	42	Jeg plukker Fløjlsgræs
8. Sin opløste suppe	44	Den største Helt
9. Åndssolens lydfinger	51	Den Sommer
10. Klinger	61	De frie Fugle
11. Lydlyset	67	Åndens Regnbuebro
12. Kuppede puppen	73	Zephyren
13. Ét med det fjerne	74	Naturånder, liste
14. Én stjerne	88	Lysleg

0. INDLEDNING

Den skønneste Drøm, DsD, var tilbageblik over et spand af år, *Sneglespor*, Ssp, over de lige foregående år. *Krystalfloden*, Kry, havde jeg slet ikke tænkt at starte på, men fik besked indefra om at skrive i NUet. Javel, ja, naturligvis. Det fortsatte i *Flammefuglen*, Ff, egentlig Fønix, og *Merlins Gry*, MG og videre i *Merlins Morgen*, MM, hvor Fønix stadig var i gang.

Nu er Fønix færdig og lyslegemet skal skabes. Det kræver en sidden stille som jeg først lige for alvor har indledt. Jeg er realiseret, kunne være draget herfra men er blevet for at opleve det helt ny at danne en lyskrop til den ny mulighed vi har som realiserede i denne æon, at fortsætte her i et liv der virker med det hele, sanseligt, mirakuløst, erstatte forliset i det gamle med et sus på falderebet. I det mindste give det en chance i *Merlins Formiddag*, MF. Og ja, det gik i gang og fik fodfæste, men som sædvanlig tager det længere tid end jeg havde ventet, så jeg fortsætter ufortrødent her i *AlMahas Sang*, AS.

Udtryk og forkortelser, der vil gå igen er stadig – i tilnærmet alfabetisk orden:

AlMaha = min indre JEG-følelse, ”Al Maj/mig” og tvetydig, Al (indre mand) og Ma (Moderen, og højere Maha)

C19 = Covid 19 – cc = crimsoncircle – CNS = centralnervesystemet

DgK = Den gyldne Kløft, hoveddrøm tilbage fra DsD og Ssp – DJ = Don Juan fra CCa = Carlos Castanedas bøger

1.att. = DJ's udtryk for dagsbevidstheden, ”Tonal”, og 2.att. = drømme- og underbevidsthed (DJ's termer beskrives meget i Kry)

GT/NT = Gamle og Nye Testamente

hnf/ej = hellignat før/efter jul

jf = jordforbindelse

kh og ku = kollektive hypnose og ubevidste

m og f og k = maskulin/mand alt efter sammenhæng og feminin og kvinde – ML = Memory Lane

SB = Sai Baba – PS = Prema Sai Baba som han er nu = MV = Maha Vishnu som er ophav til Krishna/Kristus = titel der betegner krystalenergien

Rat = rationel kontrol-position, Silk = tavs viden-position, Ånd

s = den ”sorte” negative pol/fraktion, h = ”hvide” positive pol/fraktion

Ø/Å = Ørnen/Ånden – øvrige vil fremgå.

Kærlig hilsen,

Lissen Seligmann (ultrakort om forfatter og bog, se sidste side)

14.07.0512 + 20.10.0648

ALMAHA, MERLINS NY GRY

Jeg sang i templerne her dengang der var en levende Gud
og sidenhen på vejene da Gud var tjekket ud
mysterier og eventyr man genfandt Ånden i
og skønt den stille svandt mere bort - den stod mig stadig bi

Jeg blev avisen og læreren, kræmmer, kunstner og rebel
en gammel udslidt Merlin fra en tid der sagde farvel
Jeg var den sidste der var først før alting gik på hæld
dog stadigvæk var jeg først hos de - der kendte til sig selv

Men også jeg sku' give slip og glemme hvem jeg var
Avisens rolle blev taget væk og læreren taget for nar
kræmmeren for tigger, kunstneren for useriøs
mens materialismen sænked sig massiv og hjerteløs

Rebel forblev jeg længst, for nogen en pest, andre håb
til jeg så at også det sku dø før'n ny tids dåb
Hver tid har sine engle, djævle, temaer, værdi
og alle skal de ofres helt før nyt kan slippes fri

Jeg slap - og i den samme time fødtes jeg på ny
Jeg mærker Ånden kalde mig til dåd og morgengry
Gud er atter tjekket ind og spreder liv og lyst
Kom rig og fattig, gammel, ung fra N og S og V og Ø -
hør AlMahas unge nye kvad om livets gyldne kyst

1. GNIST FINDER SAMMEN

Der er en fin serie på tv p.t.: ”Fader Brown”. Rosen er min tribut til al religion, som jeg har haft ambivalens overfor, for arbejder Ånden *ægte* igennem den, er det så ikke græsk-katolsk? En stærk, sand religion er så farlig når misbrugt *netop* derfor. Marias type var givetvis sandere, men Peters overlevede. Hvorfor? Kali, og der ryddes nu op. Religion er trin 1 mod Ånden, og jeg vil citere Fader Brown(s forfatter): ”Titanic blev bygget af professionelle, Arken af amatører”/”Der er ting der ikke bør håndteres af professionelle”, professionelle her Åndløse. Jeg tror ikke et sekund på at Arken blev skabt af amatører eller beretningen helt korrekt overleveret, læs Sitchin, men princippet er jeg enig i. Der er to videnskabelige udviklingsretninger i vor overgangstid, teknologien og bevidstheden, og sidstnævnte kræver i høj grad at man er amatør, for de er uhæmmede af doktriner. Den ville dog være sværere uden en vis teknologisk støtte, så tak for det. Det er ved at opdages at være en videnskab der skaber vism/k af amatører, som al videnskab fra start. Engang er de to grene én – igen. Til da lukrerer jeg på teknologien.

Vi har Allehelgensaften i DK, ikke Halloween, og i nat døde Sean Connery, 90 år gammel. S.C. har optrådt meget i mine drømme gennem årene, så tro imod sig selv... netop det blev udnyttet i de roller han spillede som med tiden så tydeligt blev skrevet til ham. Synd at han ikke ville spille Gandalf i Ringenes Herre, som skabt til rollen, men det skulle altså ikke være. Lo and behold! Ham der fik den er også skotsk af navn... tiden løb omsider fra eksplosive S.C. omend han var i særklasse, se MM, kap. 13, 6.jun. **1. november** og den store nyhed er stadig at æter/lyslegeme/stof integreres i den påkrævede hvile/fred dertil – for *ALT*. Jeg er anbragt her af samme årsag, forsømmer intet, der er travlt i jf og *noget ”lovlig smart” synes at forberedes*. Jeg bliver ikke klar denne side jul, nyd livet bedst muligt! **2. november** og fortsæt do, det er ren kage, mand, højeste vielse er i udsigt, mangler bare stof, 1. prioritet er *at gøre gælden op* – jeg genlæser lige Fortune's første roman, ”Demon Lover”. Det gav lidt re-AHA om xy og <3løshed.

<3løshed forstået som ve over *aldrig* at have oplevet det partnerskab der løfter og inspirerer parterne, ikke engang med xxx som jeg nok var mest dybde-id med. Disse dyrespil der altid kom i vejen – jeg er så træt af selv det mindste pip... tv viste en dokumentar om katolsk exorcisme. Mine eftertanker: ”Fint, det kom udefra, det går retur.” Reaktionsmønstrene var som i skrap psykoterapi (tæt på en chimpanses raserianfald) og Ånden *skal* ind over, så hvorfor ikke sådan? Alle lærte jo noget. Ved mirakelhelingsmøder heles kun de der er klar, de øvrige *kom og så* i det mindste, mod slutningen af en evt. personlig behandling bør præsten bare gradvis overdrage mere ansvar, sige man *har* det hele, ikke bør afhænge af ham, kun Ånden. Mit forløb var stort set sådan, jeg ville blot fra start selv og *havde* Ånden. I NT kritiserer Yeshua en ”konkurrent”, hvem var det nu? Náhjo, ”Simon *Mageren*”. Det var som Moses mod de ægyptiske magere, helhed vs. magibrugere, lavere frekvens, måske ikke engang *store* delmængder.

Psykoterapi er sund fornuft, en fin start. Kærlig, lindrende opbakning også. Gentagen healing uden selvvejledning ikke. Det er manipulation, der findes ingen ”positive spil”! Men årtusind-gamle fastlagte bønner til den Ene i alt *tillader* og har ladning fra alle der har brugt dem, meget effektive værktøjer til trin 1 med folk som ikke ved de selv har. Hverken Moses, Yeshua eller DJ behøvede imidlertid andet end normal tale, så det gør jeg heller ikke. Jeg er glad for min alder. Det er rart at se *tilbage* på en tid hvor jeg var uvidende. **3. november, tungt arbejde bag overfladen med at bringe forbindelse ud og stof ind, nedtælling til viis, lys, fredelig ny start**. Den intensive proces giver stadige tvivls-glimt (angst-pip) som lyslegemet forynger og heler al fortid, men alt er OK. Jeg har lige fremhævet linjer 1., 2. og 3.nov fordi jeg overså noget som med **4. novembers** natnyt faldt på plads. 1.nov, i den vigtigste s højtid, indledtes en tung proces bag overfladen, klart afbildet i det amerikanske valg. Lige nu står Trump og Biden ret lige, men Biden vinder, tror/håber jeg. 3. WW er på nippet, C19 blusser op overalt – pest fulgte altid med krig.

”Demon Lover” kom naturligvis på tavlen igen fordi den *er* processen: vi krydser over fra s vampyri til h integritet – omsider (tydelig parallel ikke før bemærket mellem Dion's underverdener og DJ's ”uorganiske liv”- selvfølgelig. Og ”The Count” er da St. Germain!), alle oversanselige evner styrkes i mig, men samtidig er der den tvivl der hele tiden må ryddes af vejen ved indsigt: er jeg fantastisk omkring dit, dat? Vil mine planer se lys? Hvorfor har jeg altid følt ægyptisk esoterik så korrupt når Dion altid fremhævede den? (der var to fraktioner, en præ-ægyptisk og en fra dets start, og *den* var korrupt. Sitchin havde ret om første farao) Til natnyt: **udrensning i ku er tæt på, alle mestre er i fuldt sving omme bag, PS kører bussen** (slut '17 på bagsædet, 7.sep '20 spået snart ved rattet) **i den jordiske proces – hvori jeg er bevidst medinddraget nu som adept.** Jo nærmere vi kommer, jo mere forblændelse og forvirring, og sikkerhed ligger ikke i modstand, men i roligt at gennemskue spillet, støtte sandheden (som ku ser som syg), lindre overgangen før afslutningen.

Som altid når PS viser sig i natnyt er en tungere proces varslet; men overgangen vil lykkes denne gang, ikke ende i bagstræbende verdenskrig. Trump er selve Kali-traumernes tidsbillede. Wilhelm var opgøret med det tunge, grådige, stive feudalsystem, ti og adlyd ”Guds (s) blodlinje”, Hitler den grådige folkeforfører, at se de s magtmønstre i hele folket, tænke uafhængigt, Trump er den totalt Åndløse, grådige s udbytter i selve verdens-samfundsstrukturen, finans og ejendom, Kalis livsnerve, og C19 driver indad og dræber manglende bevidsthed om h sammenhænge. Det er sjovt at læse ”Demon Lover” på tidens baggrund. Romanen var forud ved udgivelsen, for mange er den det stadig, men den gengiver min xy-proces fremragende, omend *noget* mere ekstremt. Alle skal have fat i deres indre m/k og få den gjort lige med deres ydre. Jeg har aldrig været som Veronica, med en ret inaktiv hjerne, men der har været mange sammenhænge jeg ikke begreb, og jeg genkender Lucas' hjerteløshed i xy, hvis kvikke hjerne jeg var ret imponeret over.

”Once an initiate, always one”. Jeg husker ingen forbindelse med riter siden Ægypten. Det er muligt jeg har behandlet det før, men jeg spurgte ind til det igen: jeg husker intet om det fordi på et tidspunkt skal man slippe ritualer, *være* dem. Jeg blev ikke ”tabt” som jeg har været tilbøjelig til at tænke, jeg voksede fra det for noget større og har derfor altid haft det skidt med alle riter. I bogen står St. Germain for et ritual, men ingen skal bilde mig ind at han (så lidt som SB) havde brug for det. Jeg tror at videreudviklingen efter oplæring med riter er at være først u-, så bevidst kanal for en højere entitet, og det har jeg været i flere liv. Det modner til at være sin egen kanal som jeg nu er, med gedigen modvilje mod at være kanal for andre mere. **5. november**, og natnyt varsler at alt ydre restpis fra den gamle Kali-cyklus, helet bedst muligt, nu slut-transmuteres som spået i 25.aug-resuméet efter genfødslen. Det lignede xy a la Trump! Hvem gider det mere?

Hov, efter flere timer dukkede nogle ret seriøse drømmestumper mere op af dybet. *DET* kan man da kalde slutningen af et kredsløb! Helt tilbage til DsD, for ca. 10 år siden, drømte jeg **DgK**. Dengang kunne jeg lige se at toppen af den smalle kløfts højre side var ved at erodere i toppen mens venstre sides top var uden for synsvidde. Jeg fulgte kløften til ende og valgte hulen th (3-4) hvor jeg blev præsenteret for hvad der skulle ske i de kommende år. Alt er siden beskrevet og sammenholdt med CCA's erfaringer. Nu har jeg transcenderet både væggen th og tv (2-1), i nat vistes jeg at hele kløften (bette rest) var næsten ét med jorden, knap skulderhøj. Jeg skulle intet i dens skygge og gik forbi ind i det gyldengule landskab, 1, før 3.att., for at lægge mig at slikke Åndens helt uhæmmede sol lige over mig = afslappet direkte optankning. Samtidig meldtes der om *indledning* af nyskabelse inkl. in- og eksternt flow og tiltrækning i 2, *kun* startfase.

Hele kløften, *gylden*, ligner i høj grad krone-tragten som jeg allerede havde tilgang til i '10, bare ret smal. (10.okt var toppen nået, nu et kæmpekrater. I nat jævnet med jorden, frit udsyn) En anden, sjov ting: hulerne var da næseborene, det th til den ydre, mørke verden med alle begrænsningerne, godt fremstillet som gradvis snævrere gange at være fanget i som en anden borebille, tv til den indre, grænseløs og naturpræget, som jeg kun lige havde bestået 3. indvielse i og nu tiltrådte 4., korsfæstelsen, overvåget af SB. Jeg følte mig befriet, tilpas i den. Jeg har nu tiltrådt 5., adept,

Rishi, sidste i solsystemet, hvor udødelighed opnås. Ufatteligt. Jeg niver mig i armen... og er også et menneske – jeg vil se det manifesteret! Nå, jeg følger Trump tabe, Biden vinde, hvor sørgeligt (!), og synes at det dog er utroligt med alt det lusk folk laver i 4 i den tro at de kan styre noget som helst. De kan kun hvis Ånden tillader det, og tiden er løbet fra måden. 1.att. er meget sart, totalt afhængig af den good-will den flyder på, en isflis på havet, og våren kommer. Meget is bliver opløst i de kommende år, mange ryger i. Silk vil være et godt aktiv.

Så langt tilbage jeg husker har jeg villet have frugterne før arbejdet egentlig var gjort godt nok (især med matrix-ting). Og hvornår er det det? Man udvikler sig jo hele tiden. **6. november**, og natnyt er retort på 7 linjer oppe: alt er klar, men tiden er ikke og det er omsorg at vente! Utålmodighed i sig selv disintegrerer, tiltrækker faktisk at tiden ikke er inde. Jeg ved det godt, men jeg syntes lige et øjeblik at min Ånd var en skiderik. Jeg har arbejdet hele mit liv på at blive udbetalt, bøjet hovedet og fortsat efter skuffelse på skuffelse og så...? Jeg bøjer den selviske nakke igen fordi jeg ved det er rigtigt og kærligt ment. Nok er kløften udslettet, men I ved ikke præcis hvad der vil ske i 4, aner dog, og det føles ikke så rart. Ånden *ser* sådan. Jeg vender kød-øjet ud og må give Ånden ret. Nej, det er ikke tid til mig lige nu, med C19 og Trump-trampende elefantissimus overalt. Men skulle det forhindre hjemme-mirakler? Ånd er passion, ikke passiv indstilling, tålmod at holde sig i skindet når det er klogt. En slags trøst.

Det var svært at falde i søvn for tiltagende uro, øget hjerterytme endda – uanset hvor meget man er advaret om noget kommer det lige uventet... drømmene lige så urolige, én række askegrå konflikter som jeg vågnede imellem og harmoniserede med Ånding. **7. november** kom alt for tidligt, jeg fik gudskelov sovet videre og vågnede kl. 10. Dagen løb lidt fra mig, men eftermiddag/aften lykkedes det omsider at se på nattens eventyr, og så var der godt nok guf i det. Det ulave der er lige nu i den dybeste fysiske styring (CNS) 2=>3 lader til at vige for en fase 3=>4 til juli med det hele, så der ligger en udfordring og venter med sangen. 3 er blevet lidt forsømt med al den dybdeproces der har været siden 25. aug's resumé – sidste del af processen siden 29.aug '18 (Kf) hvor den røde vampyr gik over. Processerne har fulgt tættere og tættere på hinanden, ih, altså, men den sidste gamle eternit-tagrest fra Torrig smuldrer nu (som en vulkans låg!) – der var aske og asbest i oprindelig, mums for luftvejene – min fysisk-æteriske *væren* er næsten klar...

så arbejdet med at forankre forbindelsen 1-2 er færdigt, også m.h.t. instinktiv attraktion (efter 5.nov, xy a la Trump), lavere frekvente partnere af Kali-type kan aldrig reageres på mere. Jeg har vundet Silk, Buddhi styrer alt i 2, kun petitesse-rens tilbagestår, kortvarige spells så vidt jeg kan *forstå*. Den røde vampyr og alle hans ringe i vandet er slut for mit vedkommende, som ”Robin Williams” i starten af kap. 4 i Kf, lige efter rødtud gik over. Hvad jeg ikke forstod i metaforen dengang var at noget RW-mig skulle medvirke til sin egen død, allerede var døende. Han havde udviklet Parkinsons, og den udfordring kunne hyperaktivitet udad ikke takle. - Det ser ud til at mit forsøg på at forudsige frem til '25 i MM efter kap. 10 kan komme til at passe, især den overordnede del nederst. Nylig så jeg på Kina, ikke hyggeligt. Kommer det til at passe bliver der meget færre kinesere som følge af sygdom, sult fra naturkatastrofer og den forurening den rådne ledelse har pådraget landet. Ø generelt bliver ikke et rart verdenshjørne det næste par år.

Det *må* jo blive hvor slaget bliver værst. Ø ser mod V hvor impulsen fuldføres – fremtiden står op i Ø men er også det sidste der bliver V... der er en grund til at vi har delt verden op i Ø og V, med en akse ned igennem Europa og Afrika, en bevidsthedssag, ikke noget rationelt. Det afføder tanker om hvor hurtigt vore spor forsvinder, selv mens livet leves. En vase, en gryde, nogle fotos, et smykke, viser... samtlige fotos ser jeg aldrig på mere. Udover malerierne på Fjordhøj som kan doneres væk vil det være let at rydde op efter mig. Meget kunne kasseres allerede, gemmes kun til hvis jeg skal mere ud om føje år. God optakt til **8. november** og flg. status: så ren i alt jordisk at jeg nu kunne færdes over there har jeg opnået et Rishi-privilegium. Fra start omfattede min ”billet” ikke at kunne tage bilen (kroppen) med op, men det kan den udvides til nu med fortsat tilpasning af energierne,

kræver ikke alverden nu jeg integrerer det fineste, næreste stof (hud). Lidt udrensning efter, den gamle modus' potens totalt integreret, og æres-slipset ("the New School Tie" i *Silk*, skråstribet rød, h og s) og nøglerne til "bilen" er mine.

Det må betyde en tilstrækkeligt selvopholdende krop til at indhente forfald og begynde at hele det. Ej ung, men tidløs, som jeg vil. At tempoet i stofskiftet sættes op, flere gange antydet. - Hændelser defilerer forbi – hvorfor alt det lys ved ankomsten af xy i mit liv når det skulle ende sådan – hidtil tilskrevet at han var den ideelle til udrensningen af Kali... ja, o.m.a., min billet til Rishi. Jeg har altid kunnet stole på natnyt. Jo, jeg kniber mig *igen* i armen, det er ufatteligt, men ikke umuligt. Kryds-tjek med **hnf/ej for nov '20, fysisk:** "balance efter at have redet den enorme prøvelsesbølge. Slut-examen nær, 4 blokke luxus-natursæbe – 1 stor, lysende LUX, og krav om alle 3 små halv-transparente i dæmpet rød/gul/grøn (alle tilbudt grøn afslår) til at vaske en blank ny gyldenbrun læder-alt-i-et-taske... hellere den gamle furede med kostbar erfaring (endnu). Jeg vil udsmykke mit "ny hus" i pagt med Ånd/-ing, men fremtids handlekraft synes at vide bedre (slip helt?), OK.

Esoterisk: en m jeg ikke gider undsagde den dybt elskede k for mere overfladisk "realitet". Jeg søger at hægte ham af, men får ikke lov. Acceptér!" Alt er hvad der sker. Bølgen har varet, tja, hele mit liv, er redet, balance vundet. Endnu udrensning, lyslegemet samarbejder med fysikken – men <3 ikke ud endnu! Nej tak til ungdom, ja til tidløs, men *overgang*. Min ny struktur indrettes af Ånden, efter *dens* design. Ikke blande sig. Og jeg har accepteret at <3-svigtet skulle til for at aflære tolerance overfor det, hvor meget jeg end elsker. Joe Biden har vundet og holdt sin første tale som præsident, og *det* var en værdig præsident. Sammenhold på tværs af alt i denne svære C19-tid, han ved hvad det vil sige at miste kære... Mary Trump erklærede at nu nedsmelter Trump, kan ikke andet (hans modus/s-fløj har tabt, det er uhørt!). Hans kone skred så snart de rykkede ud af Det hvide Hus. Det her var alt det grå i natnyt 6.-7.ds der trak op. PS ved rattet!

Retssager venter garanteret Trump for alskens ikke-forældet svindel. Det kan vise sig rigtig smart at Mary og hendes gren ikke har én bid af kagen, bedstefar gjorde hendes far arveløs fordi han var sig selv, havde endda stor del i hans død iflg. Mary. Sandsynligt. Nu vender bøtten. Vi forlader en forfærdeligt hjerteløs tid. Det er uhyggeligt så mange der ikke aner hvad kærlighed er. Forelskelse, sex er kun en lille del og ofte meget egocentreret. De fleste ser kun sig selv. Xx *så* mig fra starten, som jeg ham. Da jeg begyndte at gøre rent på børnenes skole, en hjælp til den for at spare, endte vi begge der. Jeg havde ikke direkte bedt om det, men det var hårdt, så en dag gik han bare med, skønt han også havde sit arbejde at passe. Blot ét eksempel. Hans kommentar? "Det gavner alle parter." Jeg græd meget da jeg indså at jeg måtte skilles fra ham trods den fine <3-bølgelængde, og det har været ubegribeligt at ingen andre (*jeg* mødte) kunne hitte ud af det. Det er da så selvfølgelig? Xx er ren heling... hvorfor blev jeg anbragt her igen?! *Dér* er id, hjælp til Rishi.

Forresten havde jeg en speciel opvågning. Jeg var fuldt bevidst på tærskelen, fandt at kunne bestemme hvad jeg drømte, så jeg begyndte at eksperimentere. Kunne jeg bestemme mit udseende? Nej. Jeg kunne lave alle mulige drømmebilleder, kun ikke af mig selv, det blev øjeblikkelig til vågen visualisering, kunne ikke passere over skønt jeg for nylig så mine hænder. Deraf sluttede jeg at al energi lige om mig nu var min, adlød mig, men kun var ligegyldige fantomer. (Der var ingen "spejdere" fra andre entiteter, som i CCA's drømme, i alt fald i nat.) "Hvorfor kunne jeg ikke se mine hænder eller anden mig?", spørger jeg lige nu. Fordi jeg ikke skal over i 2.att., *den* skal over i 1.att., som det hele tiden var meningen. Den anden vej er forældet og langt mere risikabel. Denne er 100% styret af Ånden. Mystikeren, ikke magikeren. Hvilket igen er nogle gode stikord til natnyt **9. november:** Nu Antahkaranaen er fast forankret (7.nov) prioriteres omsorgsfuld tilpasning til uhammet flow helt ud i "lædertasken".

De sidste dage har "tasken" brokket sig, jeg har haft småsmerter/luft i mave-tarm skønt jeg ikke har udfordret den specielt. Jeg advares om at der vil være en periode nu med udrensning efter al dybdeprocessen hvorpå stofskiftet vil øges, flowet nå helt ud i huden. "Åboulevarden 1". Og jeg

har jo kvalitets-sæberne... *derpå* vil mine kreative projekter prioriteres, især guitar og sang, det kunne tyde på at starte omkring jul som forudsagt, "gaverne under sengen". Det er fantastisk at opleve at hnf/ej passer med min oplevelse nu både i våg og søvn. Jeg har intet at brokke mig over. Hvad kan overhovedet sammenlignes med dette, det går jo over enhver jordisk forstand, tænk at være involveret med hver en fiber i et sådant projekt! Hvad har jeg gjort for at fortjene en sådan gunst, andet end bare været tro imod mig? En ikke lille opgave, nej, det har kostet, *koster* knæk og bræk, men jeg gjorde gerne det hele om igen for en sådan sag. Hvorfor ikke undergive mig *den* højere styring uden særlig medbestemmelse når udkommet altid viser sig at være lige det jeg ønsker allermost når alt er sagt og gjort?

Jeg fandt "tilfældigvis" en liste fra tiden med min drømme- og meditationslærer. Hun gav enkle nøgleord til div. astrologiske tegn/planeter, og for at hjælpe det med at *sidde* lavede jeg lister at konsultere. Da jeg ikke kunne finde originaldok'et skrev jeg den blegede liste om. Heureka! Der står sjovt nok mest om Fisken, men jeg havde da glemt at også Jupiter tegner Fisken, og Mars foruden Pluto Skorpionen. Der var også et par andre øjen-åbnere, bl.a. hvor meget jeg ligner beskrivelsen af Fisken, mere end nogensinde, hvis jeg selv skal sige det: "**Fiskene**, 19.02.-21.03., bevægeligt, vand, neg. **Jupiter**, expansion, **Neptun**, lutring. "Jeg er, fordi I er." **12. hus**, selvfornægtelse /udslettelse i tjeneste, eskapisme, indestængthed, kollektiv *este* tegn. Skjult tjener, der ikke anerkendes. Mysticisme vs. okkultisme, enorm fantasi + manglende redskaber til at bringe ideer ud i verden, romantiker trods viden, uforlignelig forståelse og intuition, højeste feminine proces (dybere tjeneste end 6.(hus), "kroniske sygdomme" imod forbigående)". Listen genskrevet, hvad var da mere passende end at sætte den efter kapitlet?

I MF skrev jeg i slutningen at jeg lod astrologien bag. Det gør jeg også, skoene blev for små, det er integreret, men astrologien er reel nok, et formidabelt redskab til at støtte intuitionen under oplæring eller snarere aflæring, for var vi ikke så hæmmede af kh vidste vi uden videre. Og dog er det ikke hverken sandfærdigt eller rimeligt at sige, for kh er den ny overbygning som kun var forplumrende fordi den skulle modnes, sættes ordentligt i system. Inden havde vi ikke erfaringer til Jordens frekvensplan. Vi er tæt på at være dér hvor vi har – hvor Jorden bliver hellig. Jeg føler mig meget glad i dag. I det hele taget har de sidste par måneder, især efter vendepunktet 1.okt med den reelle genfødsel, følte langt mere meningsfyldte for mig. Jeg har haft øjeblikke med åndelig jubel mange gange i mit liv, men de har aldrig holdt mere end max. en uge. Den her følelse bliver mere og mere en varig tilstand. Ligevægt, tillid, rolig flyden-med i visheden om at have hvad der skal til for at være her omsider uden benspænd.

10. november, og Rishien har nået 2s bund og organiseret æterlegemet, men kun liiige 3, 0 4. Der skal ske tilpasninger, men *ikke* fra min side. Der er 0 gammelt æterstof tilbage og al 4 overvåges og skal tilpasses af Ånden. Og den har opfundet "nødbrød" til distribution straks, ingen læggen-på-is. Det er ikke *så* let at få adkomst til, idéen er lige kommet til 2, men straks godtaget af jf. ("Min storesøster", den gamle jf, var nødt til at spise kød (diabetes 2), men villig og klar til omstilling nu i drømmen) Lad ske, det er omsorg. Mørkebrød var guf men lægges nu på is, som jeg gjorde med mørk chokolade – supplér gerne med gulerødder! Jeg bad i går om klar besked når jeg kan holde op at spise kød. Lysten er gradvis aftaget, jeg bruger det mest som krydderi nu (som i drømmen også frossent, er der dog stadig). At spise vore yngre søskendes kød løfter deres stof, og det kan støtte os i krævende processer, men jeg ynder ikke at være kannibal... nødder kan åbenbart erstatte. Ideen er ganske rigtigt kommet sivende nylig, også fra en klient og xx – og, NB!, 7.-8.nov. Det er tid.

Dette var et godt eksempel på hvorfor jeg stadig tyder drømme. I går *så* jeg ind på spørgsmålet og fik at kød stadig var en god støtte for mig i de små mængder. 2.att. sagde "på is!", har klart stadig større overblik. Jeg tænkte f.x. ikke på at nødder helt kunne erstatte, skønt jeg ved at St. Germain levede af havreboller, nødder og honning her. Men den dag 1./2.att. er ét fedt vil jeg vide det. Den nærmer sig hastigt, jeg kunne jo styre mine drømmebilleder som var det vågen fantasi 8.nov!

DE ASTROLOGISKE DYRETEGN, SAMLET INFORMATION

Vædder, 21.03.-21.04., kardinalt tegn, ild, pos. **Mars**, aktivitet. ”Jeg er, fordi jeg er.” Barnet der manifesterer sig fysisk, rendyrket ego, soldat. **1. hus**, egocentriske interesser, men behersket af Asc.

Tyr, 21.04.-21.05., fast tegn, jord, neg.. **Venus**, harmoni. ”Jeg er, fordi jeg har/ejer.” Fysisk verden – hvordan definere selvværd. **2. hus**, ejendom, pers. sikkerhed, ”O.M.”*, fundamentalist, leve for at nyde.

Tvilling, 22.05.-22.06., bevægeligt tegn, luft, pos. **Merkur**, kommunikation. ”Jeg er, fordi jeg kommunikerer/taler.” **3. hus**, forhold til omgivelser.

Krebs, 22.06.-23.07., kardinalt tegn, vand, neg. **Månen**, rytme, refleksion. ”Jeg er, fordi jeg føler.” Det jeg sender ud, får jeg retur. **4. hus**, ego, besiddelser, nære slægtninge som basis for ny udvikling.

Løve, 23.07.-24.08., fast tegn, ild, pos. **Solen**, selvtilstrækkelig. ”Jeg er lyset, viser vej.” Lyset, alting drejer sig om, leg, pædagogik, kreativitet, sex, helten. **5. hus**, genskabelse og fremstilling af sig selv.

Jomfru, 24.08.-24.09., bevægeligt, jord, neg. **Merkur**, kommunikation. ”Jeg er, fordi jeg analyserer kritisk.” **6. hus**, indordnen under/tjeneste for samfund, afhængigt af helbred og dygtighed. Dagligdagens nødvendige opgaver, køerne på marken.,

Vægt, 24.09.-24.10., kardinalt, luft, pos. **Venus**, harmoni. ”Jeg er, fordi du er.” **7. hus**, dialogen, identifikation/forening af individ med andre på et personligt plan. Kompromis, fred – for enhver pris!

Skorpion, 24.10.-23.11., fast, vand, neg. **Pluto**, transformation, om/nydannelse. **Mars**, aktivitet. ”Jeg er, fordi jeg kræver.” ”O.P.M.”*. **8. hus**, ”dødshuset”, skæbne, dyb sexualitet, voodoo, okkultisme, hemmeligheder. Selvopofrelse og trang til at dele ejendele med andre.

Skytte, 23.11.-22.12., bevægeligt tegn, ild, pos. **Jupiter**, expansion. ”Jeg er, fordi jeg erkender.” **9. hus**, ”lykkehuset”, væxt, jubel, glæde. Højere uddannelser, projektion af ego til nye horisonter.

Stenbuk, 22.12.-21.01., kardinalt, jord, neg. **Saturn**, opdragelse. ”Jeg er, fordi jeg arbejder.” **10. hus**, social status i f.a. ansvar og behov materielt, kollektivt jordtegn. Mål, karriere, grænser – barsk, disciplin, selvopofrende, også spirituelt – chauvinisme, dynamisk observans.

Vandbærer, 21.01.-19.02., fast tegn, luft, pos. **Saturn**, opdragelse, **Uranus**, afvigelse. ”Jeg er, fordi jeg er uransagelig”- har en beslutning til jeg tager en ny, **11. hus**, identificering af selv med grupper. Lettere fundamentalist, politiske ideologier, intellektuelle modeller.

Fiskene, 19.02.-21.03., bevægeligt, vand, neg. **Jupiter**, expansion, **Neptun**, lutring. ”Jeg er, fordi I er.” **12. hus**, selvfornegetelse/udslettelse i tjeneste, eskapisme, indestængthed, kollektiv *este* tegn. Skjult tjener, der ikke anerkendes. Mysticisme vs. okkultisme, enorm fantasi + manglende redskaber til at bringe ideer ud i verden, romantiker trods viden, uforlignelig forståelse og intuition, højeste feminine proces (dybere tjeneste end 6., ”kroniske sygdomme” imod forbigående).

Kardinal: foretagsom. **Fast**: intens, urokkelig. **Bevægelig**: smidig, omskiftelig. **Ild** = energisk, bestemt, påståelig. **Jord** = praktisk, behersket. **Luft** = kommunikerende, mentalt aktiv. **Vand** = intuitiv, følelsesbetonet. **Positiv**: selvhævdende, spontan. **Negativ**: tilbageholdende, passiv. De vigtigste relative faktorer er, i nævnte rækkefølge: Ascendanten, Solen og Månen. * ”O.M.” = ”Own Money”, ”O.P.M.” = ”Other People's Money”.

2. MED STJERNE

Med aflæggelse af sidste kødspiseri er proces 1 iflg. **11. novembers** natnyt afsluttet med præmie, forevist *nærpå* 7.-8.nov. Det kan være svært at lodde om noget er lige forestående, gøres eller er gjort af drømme. Måske i 2.att. men ikke nået ud i 1.att. endnu, så tydeligt vist 10.nov. I alle fald melder natnyt nu al 1 gjort, og præmien er at som jeg ”får udvidet billetten til at omfatte bil/stof at tage med op” 7.-8.nov kan jeg nu også entre 3. Som foroven, så forneden. Krystalfokus er der, æt/fys legeme er modnet til at krystal/lyslegemet kan gå hele vejen ud via Antahkaranaen (jatak, let hovedpine). - Forresten, både DJ og vistnok SB fra Shirdi kunne spise kød. DJs kommentar til CCa var at han kunne spise alt, intet afficerede ham. SB fra Shirdi spiste hvad gaves ham, normalt vegetarisk, men som MV var alt ham, og det var mættelsen med kærlighed han spiste med nydelse, ikke selve retten. I alle fald er det en social ting for mig. Jeg vil kunne om en tid, men lige nu ikke (så neutralt stof som muligt ind, vel), og hvorfor senere? Ikke for mig selv, men vi nærmer os jul... og kylling. And sluttede sidste år.

Buddha blev forgiven af en k der bragte ham mad. ”Beware Romans bearing gifts”... SB, både fra Shirdi og Puttaparhi, blev søgt forgiven. Nogle gange åd de bare giften og transmutede den, den var jo også MV, men SB fortalte engang at have brækket måltidet op i enrum bagefter ”for at skåne det jordiske redskab”. Det handler om hvilket energiniveau han valgte at færdes på fra nu til nu. Der findes Raja- og Kriya-modus, den første mere ude i det fysiske som SB oftest var i for at være mest id med omgivelserne, hvordan skulle han også ellers have kunnet efterlade en krop til sine devotees at begrave? Han kunne færdes på alle planer. Jeg har mest færdedes på Kriya pr. automatik, var jo ikke så ren som han. Det kommer. Hele mit liv har handlet om at løfte mit stof, ikke om id med, for længst overstået. Næsten al energi søgte kun op – jeg ville aldrig kunne komme ned igen andet end som Rishi. Bakspejle er en god ting at konsultere for status.

Slut '80'erne prøvede jeg første gang en clairvoyant, den eneste der på en forespørgsel om hvorfor jeg altid frøs har sagt min energi søgte opad. Ingen af os forstod, det har taget mig til nu. Vi lever i resten af en håbløs tid. I Gyldendals 2-binds lexikon fra 1982 er der 1,3 linje om Merlin, 7 om tennisstjernen Bjørn Borg, ½ spalte om gudsbegrebet, dog – og ¾ om metadon! Da jeg har gjort hele rejsen fra tæt på total formørkelse til lys i dette liv som examensopgave og hjælp til medrejsende er jeg selvskreven til at forstå formørkelse. Jeg har selv reageret som sådan – ofre ville jeg redde, f.x. - indtil jeg i terapi blev mødt for første gang med: ”Hva' bilder du dig ind, tror du ikk' je' som du ka' find' u' a'ed sæl, hva'?!” Æh? Hvorfor havde jeg ikke set det før? Nok havde jeg altid været meget indlevende, men da også altid selv villet! Ab da blev jeg støt, tjept mindre sentimental. Snart så meget at mange, inkl. jeg selv, troede mig lidt kold.

Da Eva døde græd jeg ikke meget, jeg brugte energien på at se det hele lidt fra oven, det faldt mig mere smart (nøjere beskrevet slut DsD). For når man har Ånd, lever man ikke kun i den nederste lille emotionelle afdeling. Det kan falde andre koldt. De vil hellere f.x. lade deres alt for tidligt fødte barn tortere med nåle m.m. på en prænatal afdeling end lade det dø i fred. Ikke at jeg ikke forstår, men hvem holdes de koldt i live for?! Jeg har mødt et par af disse børn som unge, og udover præg fysisk bar de meget præg psykisk af det: offer, S/M. Folk er så forfærdeligt bange for døden, ser den som et gabende, håbløst hul. Nutiden har fjernet dem fra den (barske!) tilknytning til naturen vi havde for bare hundrede år siden. Der var altid enten dødfødte eller børn der døde i en børneflokk. Det vidste man, og man havde tro. Ikke altid lige ren, og nyere tid har gjort en tit *ditto* ende på den i hoppet til individuel forbindelse, skabt et gabende svælg at hoppe over.

Jeg mener der var en tid da vi begyndte at inkarnere som mennesker hvor vi havde meget nem forbindelse, i alt fald let at vække, det var let at gå over også, om man havde gjort dyrerigerne her med eller kom direkte udefra. Tiden gik, religion kom og *nogen/t* lærte os at ofre, bønner, ting, frekvensen sank med ulykker o.a., passagen blev sværere... og for de øvrige blev præsternes indsats

ikke nok, stoffer skulle til, så ofre af dyr, af mennesker, jo yngre jo bedre, ikke mere balancører men gesandter der med gradvis mere desperat "hjælp" til at nå over skulle få alvoren til at synke ind der, frivillige blev drab, selv præster tabte den ophøjede kontakt, den faldt, guden tilsvarende. Ofre blev torteret så den skulle *høre* – og med den traumatiserede publik perverst mæske sig i emotionel energi. Menneskeheden *skulle* åbenbart falde så dybt for at få *alle* med, alle kredsløb starter også med resumé af alt foregående, kik på fostre. DJs ældste troldmænd færdedes kun lateralt, jordbundne. Først de yngre fandt vej igen, og dér var der også frafaldne, f.x. i generationen før DJ. At DJ fik alle sine med viste formodentlig hans kompetence som Nagual.

Nøj, en masse tanker. Hvorfor? Én linje i dem er nøgternhed frem for tågeslør. Fisk og "romantik trods viden" er mange ting. Burde noget findes men gør ikke trods søgen gør ingen "romantiker". Det er reelt trist og meget ensomt. Har søger, har andre. Det er en naturlov! Men lovlig rigeligt romantisk slør tyder på falskhed, og jeg fik det tidligt anstrengt med de kristne højtider – senere udvidet til alle spirituelle fester/optog (samt Dion Fortune's store hang til riter i "Sea Priestess" som jeg lige genlæser!), jeg kan ikke ha' det mere selvom jeg viser respekt for andres skyld. Åndelig hengivelse, ja, men stille, aldrig opstyltet... det kom imellem mig og den Ene, som mellem alle ægte <3-kærester. Jeg var fra start på mestervejen. Hvad skulle jeg med religiøs indlæring mere? Det føltes ikke rigtigt. Ingen uden jeg er min mester. Jeg taler respektfuldt, men lige med PS (alle!), som med en agtet lærer. Han ville tro jeg var tosset ellers. Det hele er integreret i mig, fuldautomatik, supernøgternt, nøgent.

En anden linje er at vi formodentlig begyndte som vegetarer, sandsynligvis lærte at spise kød i kølvandet på katastrofer, før vi lærte at jage, vil jeg tro – og det behøvede vi ikke inspireres til at lære af andre end dyr – at stoppe kødspisning er opgør med noget meget, meget gammelt, en afgørende nede-holdende gift i vor udviklingsproces. Mange af os *måtte* dybt i mørke, ydre ofre kunne ikke frikøbe hverken én eller mængden, det var også den AHA jeg fik på stenalteret i Atlantis i begyndelsen af DsD, starten på mit afgørende nu knap 12.000 års kredsløb op til Aquarius. Nu gjaldt det *individets sjæl, ikke gruppesjælen mere*. Da mit indledende arbejde var gjort i dette liv blev xy ført omkring mig, modgiften til min væren "fnug mellem himmel og jord" som nu skulle transmutes for større, ultimativ jf. Han var sådan set "alle katastrofer i kød". - Søvn var svær i nat for sindsuro, der var ½søvne og kolde fødder, våg kl. 3, og en stor sorg over menneskehedens manglende <3 kom over mig. Jeg græd og sov først kl. 6 igen – vågnede kl. 11 – i alt 11 timers søvn. Mindre ku' ikk' gør' det **11.11.-12.11.2020**, åbenbart...

hvor natnyt meldte at lyslegemet skubber stof ud, udfordrende, skønt fastholdt af blokerede energier i jf. De var jo da kendte, trygge overlevelsesanke. En følelse af konflikt i 2, afbildet som "hustruvold" (jeg klappede låg på en nedgående tankespiral aften, *gad* ikke, adr) kunne ikke hindre øget bevidsthed (varme!) + foryngelse, og jeg græd kl. 3 da jeg vågnede i stedet, så skidt. Det tilhørende stof fjernes på ansvarlig vis med sin rest af blokeret energi i st.f. som før at geninstalleres i det skjulte et sted i konstruktionen. Det bringer episoder op fra tidligere drømme om recirkuleret stof. Det fremgik ikke at det var noget skidt, syntes jeg, blot at alt kunne genbruges. Måske var det heller ikke afgørende (da!), min beslutning har blot fremmet hos mig som i kh hvor jo al despekt for det kvindelige ses exponeret og gjort op med i alle afskygninger, og her er kødspiseriet meget aktuelt. Vold imod dyr = vold imod os selv og vort stof (kvinden)...

hvis man undertrykker konflikt m/f(k) vil det sidde i én og kalde på tilsvarende, ergo kødspiseri, hvori den er indlejret. Færdes man ude i dagens samfund er man endnu nødt til at stive sig af med det for at møde udfordringerne (trods C19). Jeg er hidtil blevet opfordret til at holde ved for at støtte min sølle forankring i verden. At jeg nu opfordres til at stoppe er **hurra**, opgøret vi ser omkring os *er* virkelig endeligt. Vegetarisme giver pacifisme og klarhed. "Kød til krigerne, vegetarkost til kvinderne, blandet kost til politikerne" er gammel, vistnok vedisk visdom. Hos mig var det kun kødet der holdt på komplekset, prompte jeg slap det kommer det op, ud, væk. Det viste

natnyt/natgråd tydeligt. - Astrologien har ret, primære indflydelsesveje er Asc. (lidt Libra, Venus, meget Scorpio, Pluto/Mars, Neptun som pennefører), Sol (i Pisces) og Måne (oppos. Sol i Virgo), i den orden. Psykisk aktivitet synes logisk nok dybest ved Ny og mere fysisk ved Fuldmåne efter en skimming fra august til nu, men jeg *gider* ikke nærlæse MF *igen* for *det*, de kosmiske indflydelser ad legio gør al sondring kontrol, spild andet end til at bekræfte de *virker*...

og så i øvrigt arbejde på stadigt at ride på, være frit hævet over dem med de redskaber jeg har. Astrologien melder om den personlige evne til at bearbejde når det kommer. Numerologien siger imidlertid noget om påvirkningen fra kh/astrologi kombineret mere end noget andet, og 10. og 11.nov. holdt vand som vanlig, så vi får se 20.-22., evt. skæven til fuldmåne 30. **13. november** og nok integreres energierne i 2 og 3 sagtelig gennem den færdige konstruktion, men det giver uro alligevel om natten. "Flytterod overalt". Forbindelsen ud i 3 er i opstart, men det sidste æt/fys skal liiige integreres helt først (finde, integrere, hele *skoene*). Jeg har kun lige aflagt de askegrå. Den passive venten giver let frygt for at alt glider mig af hænde (jo!), men der er kun lys ind ad panoramavinduerne fra 1 endnu mens forbindelserne væves og det gamle stof skaller af – som det fortsat tydeligst gør via læberne. Jeg kan fjerne et helt lag ca. hver 2. dag. - Jeg gennemløb lige afsnittene ovenfor og *så* noget i f.m. Askepots grå sko der jo har spøgt længe nu.

Så længe jeg arbejdede på måder, samfundet forstod kunne jeg have et job i det. Dødssygt, men muligt. Så kom New Age som en bølge der skyllede ind – det var min verden, mit liv der kom mig i møde, her kunne jeg trives, få fodfæste på messerne med deres pseudo-jf... men den trak sig igen og efterlod mig i fortiden med alt mit fremtidige, og nu var min jf blokeret m.h.t. at fungere i det gamle, jeg var en strandet hvalfisk. Jeg havde prøvet fremtiden og kunne ikke mere leve i den fortid der aldrig var mig alligevel. Når jeg tænker tilbage på messerne var de en slags drømmerus der kom og gik, et tyndt slør over det gamle, meget stressende fordi de ikke var helt ægte og så meget skulle nås før drømmen endte. 2 på besøg i 4. Næste bølge er undervejs og vil indtage landet, ikke trække sig igen, og min jf forberedes. Askeskoene til tiden før New Age som stadig var der, bare inaktive på messerne, er nu overflødig ballast. Jeg glæder mig.

14. november, vågner med hjertebanken og svedetur, tegn på undertrykkelse. Nå? Omsorgsfuldt, kompromisløst stop af al kamp har bragt mig afgørende i havn fysisk, men nu skal jeg skifte modus, udøve mig, danse, kreere, at det er meget on/off skal ikke hindre udleven når jeg har nået et delmål, det undertrykker bare, giver astma. Slip og fat lige let! Hm. Ja, jeg er træt af 0 livsudfoldelse, har nok haft lyst til a og b, men jeg synes ikke *alt* er *så* let at orke at on/offe konstant... nå, der er altså frikvarter... så før jeg tydede færdig gik jeg ud og dansede i køkkenet. *Dæleme* dejligt. Dans, livsglæde hjælper materien på plads efter oprydning og udrensning. Ja, jeg er bænket i kø i venterummet til lysklædningen men bringes trygt trin for trin frem i lyset, tidløs er i udsigt selvom det endnu er nat i 4s "industrikvarter" hvor der endeligt kasseres stof via Antahkaranaen, nu inde i 4s bagland. Jeg deltager bag facaden, transmutterer "dyregiften" med fysisk Ånd (neutraliserer C19), fra hænder, køn, *lysker* og *skuldre*. En sårbar proces, alene er tryk, og det er jeg jo.

Igen en drøm hvor jeg ikke alene så mine hænder, men også min krop. Jeg er til stede i begge verdener og kan nu arbejde mere fysisk med at bringe 2 over i 3, snart 4. Skuldre og lyskers inklusion var rart at oplyses om. De kan stadig ikke bevæges uden protest, og selvom det ikke er meget skal det altså ikke være der! Det blev også *igen* understreget at jeg ikke skal frygte angreb udefra. Værd at bemærke. Selvfølgelig kommer jeg jo ikke ud lige p.t., men i f.m. opfordringen til at aflægge kødet tror jeg at den besked går meget dybere – verden ændrer sig i min favør. TAK! - Jeg gik tur og sang i dag og vurderede billedet af – nu ikke mere Merlin, men AlMaha. Om alt går vel vil jeg gå videre i morgen med det. Jeg kom til at tænke på hvor jeg ikke kunne begribe at jeg kunne komme igennem med billederne i messetiden, men ikke viserne. Det var da fordi jeg skulle forberede visemusikken til senere, det forstod jeg bare ikke dengang...

dødræet allerede 21 sov jeg til 5, knap 8 timer, men da jeg tydede natnyt gabte jeg næsten kæberne af led, lagde mig igen og simrede så på grænsen med utydelige billeder fra en klart fysisk proces og vågnede kl. 10 den **15. november**, Nymåne. Der er både dags- og natvisioner i tiden over det ny livskredsløb der starter på basis af et rask blegnende gammelt. Resuméet er nær sin slutning. Især mine sønner har som levet omvendt frem til den ny tid. De har gjort karmakontoen op og orienteret sig imod det ny i *starten* af deres liv og skal først leve nu, klare til sidste liv her, højst sandsynligt, betalt forud. Et som *må* blive en løn for alle deres ofre og løften bag kh. Natnyt var én *em* af mit livs Åndspåvirkninger fra familiemagtspil over Luthersk Mission, teosofi, Tolkien, Fantasy i hans kølvand og nu alt samlet i ét, AlMaha, tydeligt præget af impulsen 1875 (MF, 1.sep). Endnu kun lige kommet op 1-3 studerer og manøvrerer jeg Antahkaranaens 3/4-forankring på plads til det sidste liv i rækken, endnu kun markeret, men med *tomme* skuffer(e) i den lyse konstruktion.

Jeg har tit kaldt noget "det sidste", det var hvad jeg forevistes. Ret irriterende at der så gang på gang var mere, men jeg kan dårligt bebrejde mit lille sind, forholdsvis nybegynder, at det ikke så at det var underafdelinger af underplaner af planer. Livet *er* om at blive klogere. Selvhøjtidelighed er spild, men jeg vil da helst minimere antallet af fortællelser. Vi rummer alle dén evige bevidsthed som har skabt det hele, men hvad ved dens sidste, knapt modne lag om de første? I det mindste forenes de endelig – et lille lag ad gangen. - Ånden opfordrer til at undersøge selv, ikke udenadslære andres uanset hvor troværdigt, og det sidste kan jeg heller ikke mere. "Er jeg ved at blive gammel?" Det er ikke det. Udenadslære = begyndermodus. Modenhed = inspiration og erkendelse. Det sidder først hos mig når de trin er gennemgået.

For nylig fik jeg lyst til at genlæse mine småbøger om teosofi – *igen*. Jeg falder stadig af og til over lige ét guldkorn til som også med Fortune på lidt anden vis. Hele vort solsystem skulle være del af et større væsen "om hvem intet kan siges", nemlig <3-centeret, Plejaderne strubecenter og stjernebilledet Dragen pandecenter. Formuleringen sår dog tvivl om man skal forstå stjernen Sirius eller -billedet Karlsruvognen som kronecenter... hvis påstanden er korrekt, og jeg har stor respekt for teosofferne, er mit bud Karlsruvognen, den har optrådt tit nok i min proces. Interessant også at jeg har beskæftiget mig så meget med *drager* tidligere, malede og i viser, himmelråbende logisk også at vi er <3-center, for *det* handler *alt* på Jorden om. Plejaderne ved jeg kun om at der findes noget der hedder "We, the Pleiadeans" som Adamus ikke har meget tilovers for kontakt med, "hvad ved de om Jorden" hvor <3's opgave skal løses? Lige mine ord når jeg hørte de astronomiske summer der ofres på rumudstyr. Det er så alt, "hvad *jeg* kan sige".

16. november, og kattermor rang om knivstikkeri vs. whistle-blowing i småt og stort. Vi enedes om at det må afvejes i hvert enkelt tilfælde. Jeg holder på at uden noget at skjule lyster man ikke efter at angive, og temaet skal opsøge en, ikke omvendt. Gør det det, er der enten noget at rydde op hos en selv og/eller man skal tage affære, i *den* orden. Vi har begge i årevis først set indad før knivkasteri, og det er stadig lærerigt. Jeg har f.x. ikke noget på personen xy, kun stadig reel smerte, ikke hævngrøthed i <3 over ikke at være blevet værdsat. Det kan være svært at skelne, vi er jo også det center hvor det skal læres... men så sent som i går *så* jeg at xy havde gjort nøjagtig som jeg, trukket sig ind bag en glasvæg, jeg var bare flygtet ind til <3, han modsat for overlevelse, typisk f og m handlevis. Hvorfor så kaste knive – eller de go'e, gamle sten? Han var ikke klar til <3. Det kan jeg højst undres, sørge over – og uddrage visdom af.

Apropos – der er signaler til at gå mere i gang kreativt, men den lange tilbageholden er svær at bryde. Gider jeg? Det er bare en beslutning ved jeg, "gør det let", ork, jeg kender alle nøgleord. Og selvfølgelig kommer jeg i gang, for det er min bestalling i denne tid at løfte bagved, sætte ku i sving, ikke synke ind – ellers min egentlige, dybeste natur, hvilen i mig selv. Jeg er kommet til virkelig at forstå mit horoskop – Asc. i Libra, Venus, men mest Scorpio, Pluto *og* Mars – og Neptun lige på *og* bag + Jupiter! Gid det var lysten der drev værket som oprindelig, nu er det snarere pligten. Heldigvis nyder jeg det når jeg først er i gang. Natnyt bekræftede alt med tydelig ref. til

hnf/ej for nov – jeg forstår det med sæberne bedre nu: kunstnerisk for-rens – så jeg vil spise og så male. - Xx spurgte hvordan jeg havde det, og jeg hørte mig svare ovf. + ”der er megen modstand i ku imod at gå i gang.” Udveksling kan skærpe indsigt... det *er* ikke (aldrig!) kun *min* modstand. Glemte, genkaldt, lettende, jeg bliver straks stædig, oprørsk. - Jeg malede 1. fase næsten færdig på AlMaha og spillede/sang også lidt. Det var ikke spor svært efter den reminder.

17. Novembers natnyt blegnede, mest fordi jeg håbede på mere søvn + visioner så jeg ikke behøvede at huske dem, men snydt igen, så jeg tog de vage rester op, og selvfølgelig var de fine. Antahkaranaen står nu helt fremme i overfladen som en glas-skyskraber, slut med kun indadvendte glasfacader (åh, det var starten på *den* jeg så okt '19 med elefanten), og mit evne-team går ud for at at tjekke? i det tomme lys i 4. Mine trafikveje, åndelige som verdslige, er nu ubrudte kæder for kommunikation. - Før C19 var jeg ikke imponeret over tv, men det har ændret sig. Jeg gider stadig ikke udsendelserne, det er hvad jeg selv for længst har været igennem, men nu *er* det der, alle mulige psykiske spil og deres etiske konsekvenser tages op for åben skærm, både i diskussionsfora og ny serier. De vrider sig bare følgelig i en hørm af klam ”dyre-gift” (se 14.ds.) i de nyere serier så jeg knap kan have dem, og ordet Ånd udelades endnu... men man må være glad for små fremskridt, især når de ligner spring. Jeg så et par serieafsnit i går. Øv.

Men egentlig er det som er i sigte for enden af serien bare hvad jeg selv var igennem for, ja, i starten af 80'erne, altså 35 år siden, og det føltes da ikke så slemt: farvel til tom luksus, til karriere i kh, opgør med hele den livsform og start af en helt ny. Eller jo, det gjorde, der var bare intet alternativ lige umiddelbart, så tak for den tillærte blindhed som egentlig var lyset jeg havde med... i dag kan jeg ligefrem tage, føle på hørm, så meget har jeg distanceret mig. I natnyt er der nok tomt i 4, men lys, og jeg mener at vide hvad der kommer til at være. Jeg har været med til at lave skitserne. - Jeg har ikke lyst til at lave noget i dag, højst spille lidt, jeg er træt, mør og introvert, så i stedet kom der igen noget om kosmos. Det har spøgt stigende siden 25.aug hvor kosmos' mørke væltede ind med Ø/Å i baggrunden sammen med resuméet og da især efter 9.okt hvor jeg var over mørket. I dag startede det med en umiddelbar undren over at Solen ikke var den oprindeligste, almindeligste genstand for tilbedelse, men Månen, afløst af en følelse af ”selvfølgelig da!”

Nu er jeg jo ikke den eneste som har bemærket flg., men jeg har aldrig stillet ind på det før. Solen er som en banal selvfølgelighed, direkte, utilsløret så det kan blive for meget, brænde alt væk, Ånden, så hævet over alt humant tingeltangel. Det er ikke *den* ulve hyler ad. Månen, derimod! Tunghed, rytmer, død, der er absolut noget id i det Solens stråler nedtransformeres til i refleksionen fra Månens overflade for de fleste. Det er alle de dyrisk-humane for mig nærmest håndgribelige skabningens instinkt- og spilnetværk der har del i vor form. Dyriskhed er ikke ond, men primitiv, magt/sex-baseret, og Månen er altid blevet forbundet med det, men rensset for det er den stadig formgiveren og så er det noget ganske andet – det jeg mest har kunnet id med. Men først nu er f.x. noget så enkelt som faserne faldet i hak for mig... Rent bortset fra Sol og Måne, stjernehimlen er også noget helt for sig, et for mig altid opløftende orkester af stemninger fra ur. ”It is memory, precious and pure”, som skovelveren Tauriel siger i ”Hobbitten”.

Jeg kunne ikke få et personligt forhold til kosmos før jeg var dukket helt ned og så trukket op over det. Hvordan ellers overskue det? Nede i det er man oversvømmet, om ikke id med det, og så er vi tilbage ved de omtalte serier 2 afsnit oppe som jeg ikke kunne klare at se. Åhja, jeg er over stjernerne nu og var faktisk aldrig (i mange liv) helt id med de lavere kvaliteter ved Månen, altid en soldyrker om en hals. Det rimer så fint med mit sindelag, direkte, utilsløret, kan brænde andre, som xy sagde. I mit horoskop skulle jeg gå ”fra Vandbæreren (Uranus) mod Løven” (Solen), og det har passet. Hold da op, igen et kapitel gået som tyn og lorden, denne gang vil jeg have et digt ind efter. Det bliver nok dagens indsats. - Men jeg fandt at et virkelig gammelt passede rigtig fint, så det kommer ind i stedet - ”Stjernen” er nært forbundet med næste kapitel, viseshowet og AlMaha og særdeles passende i f.m. ovf. og resumé, for det var et af mine første, nr. 21...

STJERNEN

**I drømmenes indigoblå univers,
barsk og beåndet og banaliteter -
skinned min stjerne så virkelig og klar,
om dagen fordunklet af trivialiteter,**

**endnu kun i drømme så sand og så lys,
vågned jeg op ville dogmerne sløre
med forhæng jeg knyttet af traumernes bånd,
angst- og kontrolgrå- og brune kulører**

**Med tiden fik længslen mod frihed et mål,
at kaste dagdrømmens tasmørketømme
på Åndens fortærende, luende bål,
fremstå usløret som stjernen i drømme**

**og tiden er kommen for dagstjernens dåb,
lys toned' frem gennem traumernes tørke
så det der engang var et vigende håb
med vished nu spreder det håbløse mørke**

3. LYSENDE

Nu går jeg lige helt tilbage til DsDs slutning, hvor jeg så Eva i færd med at arbejde på en stjerne. Da vidste jeg ikke hun var en ”kusine” (fra min egen sjæl). Jeg havde helt glemt dette til jeg ”faldt ind” i dag. Det er sandsynligt at jeg arbejder på at blive én (kosmisk!) længere henne, men ikke så sandsynligt at det sker lige når jeg forlader Jorden. Med mindre jeg får afdækket at være en meget højere mester inkognito hernede end formodet... tvivlsomt. Jeg mener, Sanat Kumara, en af ”flammeherrener”, kom efter teosofisk sigende fra Venus i tidernes morgen for at blive Jordens indre konge sammen med 6 øvrige og er kun lige ved at udskiftes omsider med en jordisk kandidat, den der var Buddha, Maitreya, Rama... PS... jeg er ikke *så* befriet. Også Gaia, Jordens sjæl, er ved at overdrage Jordens styring til menneskeheden, altsammen led i at Jorden helliges. Efter Jorden er der sikkert mange muligheder i administrationen, og jeg ved fra en dyb meditation at jeg har været landskabsdeva engang for længe siden et andet sted i galaxen formodentlig, langt enklere end her hvor vi har mange dimensioner samlet, jeg husker ingen dyr, f.x.

Hvad jeg husker er at jeg ønskede mere direkte kontakt med stoffet. Hvilke kriterier der var for at inkarnere på Jorden, efter sigende det stofligste experimentarium i universerne overhovedet, ved jeg ikke, men begær efter stof er nok til automatisk at trække én ned i det og kommunikation og afstand/tid findes ikke hinsides, kun altseende bevidsthed, og i næste nu var jeg det... ikke alt for begejstret over begrænsningen. Sjovt, jeg har aldrig før tænkt over hvor meget den beretning ligner Adamus' om hvordan vi begyndte at inkarnere (Ssp, kap. 11). Jeg kan udmærket se mig efter examen Jorden hen ad vejen have et ansvar i f.m. en planet eller som planetsjæl senere, hvilket må være udviklingsvejen, og ”Sea Priestess” er imponerende m.h.t. at forklare kanal for guddommelig jf. Når Morgan kanaliserer gudinden (Ea, Binah, Ge (Gaia?)) er det som når jeg er id med det guddommelige f aspekt, hhv. ser det som i drømmen om mit æg (MF, 14.jul), og da hun kanaliserer det, altså giver det jf, får hun negr.. ups, må hellere sige s afrikanske træk.

Det er ret interessant, både sammenholdt med Sitchins første mennesker og med Maria (s også), og med mit maleri ”Hænderne”, hvor jeg har personificeret Åndens m og f side. Uden bevidst medvirken blev f-siden bare straks s afrikansk hvorfor jeg selvfølgelig fulgte med, mens m blev meget europid (er *det* OK?) og hvidhåret – ikke gammel! Der er både elementer af jordisk tid, extremer N, S og tidløshed i dette. I bogen skal også Wilfred kanalisere, nemlig Månepræsten, den åndelige mand, som *han* ”tilfældigvis” kanal-maler til jf. Merlin? Ja, men alle åndelige overskygges af det højeste, og alle guder = 1. Det ligner så meget det jeg håbede på med xy. Som Morgan skulle jeg åbenbart blot virke, ikke høste. Dagens inspiration – som gik over i natnyt **18. november**, hvor hovedbeskeden ikke uventet er at nu vender det igen, for det er svært at få Ånden ud af det mytiske greb, give den jf for gamle benspænd og sideløbende, irriterende udrensning. Lige kommet 1-2 og lidt 3-4 skal noget igen integreres for det hele. ”Tag det let og hyg dig” – som i går – lad jf ”være på græs” mens frisat støv igen transmutteres.

Nå, jeg er dog knap så bombet i dag – og fanger hnf/ej nov endnu lidt bedre: kunsten er at forrense for kunsten p.t., i drømmen er jeg stadig i 2 og må holde mig dér lidt endnu. Jeg har det henad ”Seal”: ”Why Must We Dream In Metaphors”. Men det er jo genialt – og afslørende for hvor langt man er – sikrer forbliven længe nok i processerne. De direkte beskeder er der jo også når noget *er* taklet. Den sidste, esoteriske del af hnf/ej nov har også fået en extra vinkel. Nok skal man ikke svigte sit <3, men hvis man ikke er færdig med de lavere frekvenser, så skal de altså integreres først. Og det er jo lige netop det her foregår – udrensning og tilegnelse af alt det jeg har været færdig med forlængst men ikke fået tilgang til i ren form fordi det ikke var tid før *denne* tid at få den højere jf for en ”frekvensløfter”. Ret speciel beretning, ikke? Jeg skriver præcis hvad jeg får. Nogle ville nok mene at jeg led af storhedsvanvid. *Jeg* betragter den som videnskabelig dokumentation for hvad der opleves under denne specielle proces.

Natnyt **19. november** varslers videre. Jeg troede lige 3-4 men sku' rydde lidt mere løsnet yder-2-3 stof væk først, hvor uventet (!) – on/off-kaotisk, men ordner sig, nås. Der videregives meget enkle og rene, lave lydfrekvenser til æterlegemet at handle ud i 3-4, for der er urene, uharmoniske af begrænsning som jeg ønsker at opspore og befri, og det er påkrævet. At få den nødvendige energi dertil har høj prioritet men er *også* krævende – en proces 1-2 jeg konfronteres med som undervejs – og kun kan være introvert. Så er vi dér igen. Suk. Nå, det er jo lige straks 20.-22.11. som omtalt. Det trækker op til storm/slud, regerings-procedurefejl har skabt furore, ministerrokade o.a. er følgen. Xx: det duer lissom ikke at overtræde love p.g.a. C19, der skal være rygdækning i lovgivningen, ellers har vi diktatur. Ung regering, manglende erfaring og konstant en trussel hængende over hovedet... den gode vilje er der. Justitsminister Hækkerup var ikke, han var hjemme i karantæne, ellers var det ikke sket, og Frederiksen begik en psykologisk brøler da C19 brød ud som rammer i nakken nu. Oprydning!

"Sea Priestess" fejrer fortsat sejre hos mig trods sin tid. I betragtning af at Fortune ikke havde held med sit korte giftermål og må have følt sig meget som Morgan, for højfrekvent til alle, havde hun stor indsigt i hvad der skulle til. Det er utroligt som min proces følger bogen bagom. Jeg er i stigende tvivl om jeg overhovedet kan/vil parforhold mere, han må i så fald være lige så åndelig, og lige så ritefobisk, men Fortune's riter belyser nu den åndelige proces godt i bogen. Måske var der ingen bedre måde. Sex? Dødt p.t., og modsat Wilfred kan jeg *slet* ikke tænde på lavhed mere, adr, jeg gentændte kun på xy fordi Ånden lyste igennem hans <3 de få timer i juli '19. Samme skete med xx i '85, men han *var* <3, så vi kunne holde det i live trods hverdagsslid til år efter skilsmissen '98 trods nuanceforskellen Først da han lukkede ned for lys til alt andet end sit arbejde efter 2000 døde livet i det. Der skal 2 til, og nuancen skal passe bedre. Det var kun smart da jeg skulle udvikle mit at der ikke var "smittefare".

Præsteskabet på Atlantis satte præster og -inder sammen til forskellige magiske formål. Det bevarede/forsvarede længe, tror jeg, en klar, spilfri oprindelighed i sin øverste, styrende (hellige) klan og valgte de altid ubundne parter til magisk arbejde med omhu. Dén mand, dén kvinde til dén proces. Det har handlet om nuancer, og man kunne ikke have lavfrekvente tilbøjeligheder, d.v.s. dyriske spil, til at sløve redskaberne. Nok i det menige folk, men ikke i den hellige klan. Det druknede dem så i stedet, for alt der undertrykkes akkumulerer modtryk der overmander til sidst. Et helt folk i bunden styredes af et mindretal i toppen, gradvis mere ude af trit med det... det og misbrug af magien (dyret vandt!) gav katastrofen. Det uvidende folk vidste bedst! Hvad er "underbevidsthed" i grunden? Hm, men fri os for flere u(nder)bevidste præsidenter...

Så her sidder vi nu, *alle* dukker stille og roligt op af mudderet efter oversvømmelsen og befrier sig af de tunge energier, kandidater til en ny, hellig menneskehed i stedet for kun en klan, der selv helt op til vor tid og ikke just mere bevidst har siddet på en stor del af verdensstyret. De første skal blive de sidste... St. Germain var s slavedreng på Atlantis... Begge køn behøves til skabelse. Der *må* komme levende parforhold der fuldstændig overtrumfer alt hidtil fordi de ikke blot har bragt deres indre modsatkøn til fuldbyrdelse men *også* har alle laveste kvaliteter med i rensset udgave, ergo virker og holder meget bedre. Bare ikke før tid. **20. november** og PS har parkeret bussen ved en "station" hvor noget skal foregå. Her gås ind i l hvor der på basis af xy-processen nu kan hentes/bliver hentet værdifuld, urgammel jf op via væren og Ånding, og min indre præsteviede m kanaliserer bevidsthed igennem til start af processen, som MV med et *blik*. Alle aspekter assisterer og vil sørge for "en vinder", og efter integration skal alt med videre.

Det der hentes frem fra kosmisk tid (en dragt til Ånding var et kryds mellem en rum- og dybhavs-dykkerdragt) var interessant. Atlantiderne sagdes at bruge et metal ukendt andre steder fra, kaldet Aurichalcum. Det var som lyst guld (sølv/guld) og meget anvendeligt, anløb ikke, blev både brugt til kunstgenstande og tage, og af dette metal var der en kunstfærdig "kalk" med røde og grønne cabochonslebne juveler langs kanten, helt som beskrevet i "Sea Priestess" men mindre, individuel,

en kvadratisk "plaque" med præget inskription og 3 mønter, en af dem bittelille og upræget, ufærdig/opslidt, en afbrudt begyndelse genstarter. Både præsten og mit mere jordiske aspekt mente at det var noget særligt at være en der skabte/hentede "plaques". Jeg slutter at have bragt den hellige, oprindelige atlantiske gral ind fra Akashas enorme kosmiske hav bag 1 for at gå ud 2-3-4 og række den frem til hver der måtte ønske den, som Morgan/Fortune søgte at gøre, og alt hvad jeg skriver, f.x. det fra i går om Atlantis, er validt. Jeg har brug for de bekræftelser. Det er sært at sidde her og skrive disse ting som så få har villet have til nu.

Der meldtes ikke proces færdig... jeg sidder her og er glad for den besked at jeg er godkendt til at sølv/guld/juveler forenet, krone, kan begynde at bæres ud i verden ad min kanal. Morgan måtte nøjes med at være præstinde. Måske skal jeg også det, men hvad. Ja, 20.-22. lader til at blive spektakulær, men det er jo også numerologisk 2, Moderen + 1, Faderen, forstærket (0) i 3 dage. Solen stråler fra en skyfri himmel, jeg vil ud at gå i dag! Prise det hele lidt. - Venstre lårhals strejkede ubehageligt, men det var nu alligevel dejligt. - Den sidste tid har jeg tænkt lidt over de m'r jeg drømmer om. Der er sket et skred i dem. Der er de tydeligt jordiske m-aspekter, så den mere udviklede M jeg hen ad vejen kaldte Al, nu er han blevet en til tider ret inhuman præst. I Fortune's udgave af det qabbalistiske Livets Træ sidder Binah øverst tv, skæbnegudinden, Moderen, materien. Th, over, sidder Chokmah, mon ikke han = Brahma hvis bevidsthedsgivende, stærke blik viser MV bag, på træet Kether øverst? AlMaha er et godt navn. Og det er mit.

Bogen bragte atter hvad der haltede xy/mig i fokus, at jeg løftede hele <3-byrden og løb tør. Det himmelske lys som Disney's dyretegnefilm gengav så godt manglede, den samfølen kom aldrig, trods hans udbrændthed: 0 overflade, lettere at nå <3. Han *sagde* det: *han var færdig* med at forelske sig efter sidsten... "de andres fejl" (hovedsagelig) gik så ud over mig. Hans <3-løshed trak nok mit ud af bobleskallen til den gift jeg ellers havde lagt afstand til i mange liv, var færdig med – det transformerede mig til AlMaha som nu transmutterer resten. Igen nøgleord til **21. novembers** natnyt: "Lad befriet h stof sive ind i energigitteret i fred, prioritér den ny jf. Alle parforholdstanker er i utide, for meget, præget af xy trækker processen ud og slukker det lille ny håb." Jeg kyler da også let og til stor begejstring al xy ud i fremtiden til opløsning i endnu blot lys (som i aftes), for Dwapara er kun knap startklar, der mangler ingredienser i den ægte crème til at klistre en ny, lækker lagkage sammen (uden crèmepulver!) for at nære et evt. nyt forhold.

Hvorfor fik det så stor fokus i natnyt? Et kort, analytisk overblik i går på falderebet... al energi er kostbar, fantasien skal ikke bruges til at genopfriske gammelt! Under morgenmads-processen "faldt jeg ind" 2 gange, en *trang* som følte som vold ikke at give efter for. Xx nævnte den også i f.m. en snak om datoens numeriske ladning fra andelen af folk på Jorden der følger samme kalender, ergo lægger deres fantasi-energi i den – det er let at gøre nar ad f.x. læsen i theblade for de med for lidt fantasi til at forstå at figurer afslører kreativt potentiale. Hvorfor lægger bladene (m.m.) sig sådan hos lige *den*? Tror man stadig på tilfældet er man ikke klar til at gå videre. Væxt *er* fantasi + passion... jeg legede lidt med thebladsfigurerne i negativ på himlen og nogle stjernenaevne. *Svanens* gump har *Deneb* (de næb!), *Kusken Capella* (ka' pil' a'), *Ørnens* fod er *Altair* (alt air!)... lidt mnemoteknisk fis. - Jeg er igen færdig med "Sea Priestess", nu sikker på alt i den. Bedre indsigt i sand kærlighed findes ikke. Sådan lige bortset fra min... ;-D

Jeg havde svært ved at hvile i mig selv i går, samtidig følte alle mine projekter så håbløst fjerne. Jeg ved... men er som et "fnug mellem himmel og jord" (musens sang, "Mød mig på Cassiopeia). **22. november** – der foretages dybtliggende udvidelser i 1 m.h.p. en urny forædlet jfs forår – som øjeblikkelig længes ud, men må bænke sig med omsorgsfuldt tålmod, pinefuldt, fortæl noget nyt; men et kik ud i kh siger jo alt. Processen er i gang, inde, ude. Uf, kolde fødder hele morgenen men lyst til at spille ud på eftermiddagen som det rådne humør aftog, jeg maler nok lidt i morgen. Fingre og skulder blev ømme af guitaren, men det gik da hæderligt. **23. november**, kølvand. "Fnugget"/Ørnen er landet, en ørneunge. Nu al dyregift er ude af lagene manifesteres Ø/Å. Jeg

mindes GT hvor ”kød måtte ikke passere dette (åndelige) barns læber, håret ikke klippes”, kort hår var aldrig *mig*... og kød er yt. De kolde fødder i går var altså før Ø/Å fik jf med h bevidsthedsfibre, bragtes ud til integration af først de rette basisenergier (nødsustrat!) og så yderligere jf i 3-4 (guitar-spil). Organiseringen er begyndt og vil vokse med omsorg og harmoni.

I det hele taget er dwaparabalance det der vil gøre én, lækker kage af lagene. *Noget* skete 20.-22. og det var fint at spille – til jeg skulle *hjem til 2 igen*... Hår... jeg husker klart min første gang hos frisør. Jeg ville have langt hår, så mor havde ikke fortalt mig at jeg skulle klippes. Der måtte 4 til at holde mig. Jeg var ellers venner med frisøren fra mors mange besøg, men ville ikke engang se på hende da jeg gik ned fra stolen. Det kunne hun ikke forstå! Hvem F kan man have tillid til i en verden af idioter? Måske var mit hår pjusket og tyndt i spidsen, men var det så vigtigt at få klippet det, lille mor? Ja, på grund af ANDRE. I dag er det mode! Tja. Jeg lærte at tilgive overgreb fra start af, det bedste at uddrage. Og ”at finde mig i for meget”, men integrationsarbejdet gav mig distancen til sidst... så i dag kan jeg sige at overgreb kun eksisterer hvis man lader dem være det. Accepterer man alt lærestof mildnes det og man ender bag rattet – vend den anden kind til!

Antahkaranaen er bygget og rodfæstet, laveste skabende lydfrekvenser kan gennemrejse den, det tilsvarende røde lys do, så Ø/Å er klækket og det hele, manifesteret, har de første røde arts-aftegninger (i maling?) – fuglen Roc/Fønix er her, forberedt til den første jordiske mundfuld samt *hvad ellers en dunet ørneunge har brug for*. Den ska i alle fald males færdig - så nu har jeg gjort Lissen færdig på billedet, hver detalje. Nu gælder det Ø/Ås hoved og omgivelserne. Trin 3 bliver lys-auraen. Dette maleri har taget længst tid af alle - det følger processen. Jeg fik sør'me også spillet lidt. Æmheden fortager sig snart. En god dag. **24. november**, og jeg har fremhævet nogle linjer i dette og sidste afsnit, for natnyt advarer lidt. Vejene ud er brede, konstruktionen meget klar, dog adviseres tilbageholdenhed. Bussen er ikke lys, varm, holdet ikke kommet ud fra sationsopholdet. Herre Jemini, 45min.'s malen og 30min.'s guitar-spil, alt hjemme, og jeg havde lyst?

Nå, det har ordnet sig selv, jeg skal nogle ting i dag og i morgen skal vi alle ud at spise, det vil automatisk give kreativ tilbageholdenhed. Hvis ikke det var omvendt – planer lagt i går vil give det? Jeg skal nok være forsigtig! Gad vide om jeg gider deres vegetarmenu? - og så kom xx og fortalte at han kun ved et under ikke blev forsat til himlen i morges af en vanvittig bilist på tværs for rødt. De kompromisløse energier gør folk totalt utilregnelige. Xx ville vide hvorfor han tiltrak det, og jeg kunne kun se at der også var dyriske gifte der skulle forlade ham og godt kunne bruge div. hjælp som jeg så foreslog. Kattemor meldte at fuldmånen 30.11. også bliver en eklipse, Jorden vil skygge partielt. Det betyder en forstærkning af temaerne, og det mærkes allerede. Søn 1 er Krebs = Månen. Han har mest lyst til at ligge i fosterstilling i et hjørne af sin lejlighed.

Jeg har lige opdaget *NÁDA* mere om 21.12.20, omtalt meget mellem 3. og 12.okt i MF. 17.12. går Saturn i Vandbærer, 19. gør Jupiter, de konjugerer 21. med virkning fra 13.-30.12 lige oveni hnf/ej! Det bliver da heavy – konjunktionen sker kun ca. hvert 20. år og kaldes ”Den store”, dels p.g.a. skift fra Stenbukkens jord- siden 1842 til Vandbærerens luftelement fra nu af, dels fordi de står så tæt at de syner som én supernova-lignende stjerne, sjældent så astronomisk nær på som i år, og synlig hvis man altså er vaks, de står lavt og går ned få timer efter solen. Yeshua blev muligvis født under én i Fiskene år 6 el. 7 f.Kr. Jupiter/Saturn = ”Lov og Orden finder form.” Jupiter er kun ca. 1 år i et tegn, så går den videre – til mit, forstærker min Jupiter som Neptun allerede er blevet. Div. gevinster jul '20 og forår '22 vil nok passe... jeg mener stadig samme om astrologi, men undres over at SB helt desavouerede den grundet uøjagtighed i dag. Den rammer da ret godt?

Efter en kort konference hvor jeg *ser* ham sukke lidt opgivende er svaret at folk intellektualiserer, lægger afstand til sig selv med det (som med andet), bruger det som undskyldning for ikke at arbejde seriøst med deres liv. Jeg konsulterede søn 2s laserhukommelse for hvad det var han havde sagt da han levede, og: ”De fleste astrologer er ikke kompetente nok i dag, det tager for lang tid at

blive dygtig og de er ikke rene nok til at tolke dybt nok, derfor er den ikke værd at beskæftige sig med.” Meget samme svar, og også min egen konklusion. Ingen redskaber er *svaret* i en tillakket tid, kun hjælp til at rense sig. SB var sikkert et krystalklart spejlbillede af sit horoskop, alligevel blev han prøvet hårdt, som PS vil blive det. Og hvem andre er så rene? Vi skal arbejde os frem til det, prøves grundigt – har Kali, ikke Krita Yuga. Nå, uanset hvilke kosmiske narrestreger fungerer jeg i øvrigt udmærket, bare jeg følger trop og holder mig meget inde. Jeg har stort set kun følt støt lettelse (ikke i ve lårhals!) de sidste måneder, så jeg er optimist.

Jeg spurgte til lårhalsen og øvrig status før søvn og fik – natnyt **25. november:** krop ok, energi til reovering ok, potentialer ok til udøvelse, hold ikke tilbage, der fjernes kun unyttigt kh-fyld 2-1 så trafikken Ånd-3-4 kan foregå uhæmmet. Integrationen krone-fysisk fremtid giver endnu ret ubehjælpssomme resultater i 3-4, ja, jeg hører det når jeg spiller. Aflæggelsen af kød har fremmet processen, det vil forstyrre at jeg tager ud med familien og spiser i dag, men det vidste jeg godt. Det er der ikke noget at gøre ved – vi trænger alle til en plim. - Hold kæft, jeg blev træt, men jeg spiste let. Nu får vi se. Efterdigtet kom da. **26. november** og det gik godt, men nåda, der arbejdes kraftigt på udrensning og jf fra Ånd til hånd. Jeg vil følge fingerpeget om ikke at holde tilbage, male, spille. AS = ”AlMahas Sang”! Humøret er ikke for godt - ”hvad nytter det/indbildning/jeg dør nok bare efter at have ofret alt som Trumps storebror”, men det er kh's frustrationer, dybere er alt fint, hvordan så ”indbildt” skal blive ”udbildt” (ikke ”vanderbilt”).

Det er tankevækkende at alle krimier *jeg* ser lige nu er om pædofili. Kh tager sig kun af overfladetraumatet og siger der ikke er nogen kur... nej, ikke uden Ånd, og Kali er en åndssvag tid. Det er frygteligt logisk at den har set så megen misbrug af børn på alle niveauer. I en tidsalder hvor man stort set ikke bestiller andet end at røve fra og holde hinanden nede, hvad er da nemmere og mere taknemmeligt at misbruge – med k som fin nr. 2? Og hvordan kan det undgå at blive et karmisk tema? Jeg har tidligere omtalt den s-magiske side, men den er kun ét niveau. I drømme står børn for potentialer der kræver omsorg. Drømmes der om umulige børn og der ikke er karmiske lig i lasten har man højst sandsynligt ikke lige støtte til at virkeliggøre sine potentialer, brænder inde med sin længsel, et traume i sig selv – som i sidste ende kan medføre pædofili – ringen sluttet... jeg er i gang med at male igen, Ø/Å vokser støt frem, ingen skal kvæle mig. Aldrig mere. Og nu går jeg ind og spiller.

Halte, halte... bedres med knofedt. **27. november** og tør jeg tro? Natnyt har hele ugen meldt bring ”billeder/viser” ud, hvem ved, måske konkret nu, i alt fald 3, ikke træk kh mod et ædlere centrum mere. Næ, nu gås ud i det ny tusindår som jeg medforberedte i '89 – nu kommer de næste 969 år, 2. kap., og jeg har råd. Kali dør, der vil stadig ryddes op på vejen, men *det* er ikke længere temaET. Så jeg tør håbe nu. Det passer også med hnf/ej her lige op til dec som jeg nu tolker lidt anderledes: **Dec, fys.:** ”xy/jeg” aner adskillelse, i stigende uro følger jeg xy ind i 3D men må selv blive ude, se ham forsvinde ned i tågen. Jeg/Tambo mister alt håb men *er* nær fri, og skønt ”xy” er fanget vil ”han” slippes og vende hjem til mig, lykkeligt vis om nu fri, skjult fulgt af mig på sidste stræk hjem til en sikker 5D. **Esot.:** beskyttet i det ny land af alle hestes konge og tro vasaller. Helt nyt liv starter for Baringa (”lyset”, Kunamas første med Tambo, (mørke, ”dark horse”), yin/yang-resultat – og magen han træffer dér. Ny udfordringer, også krævende, men lykkes.”

Jeg tolker **fys.** således at efter den lange <3-sorg og rydden gammelt loves jeg sluttelig *siven* ud i 3-4 til de ny fysiske opgaver, og hvad der kan ligne slaveri og potentiel skuffelse – sporene spøger stadig – vil afslutte Kali og være at Ånd/jf bliver bragt over i den ny, hellige tid, endnu lidt beskyttet, isoleret før det ny, åbne land, men det vil komme over nogle år. Kattemor fortalte mig at den kosmiske konstellation hvor planeterne står på linje som blev sunget om i ”Aquarius” fra musical'en ”Hair” - ”Jupiter aligns with Mars” (bl.a.) - sker 21.12.20. Med disse glædelige beskeder vil jeg slutte kapitlet – og vaske hår!

20.11.0649

ØRNEN ER LANDET

**Den kom ud af syner og blev til en skygge
der lurede bag alle døres fermet,
lokkende, skræmmende,
krævende, fremmende,
elsket og frygtet som altings format**

**Skønt uden form tog den form alle vegne,
i myter og billeder i drøm og ved dag,
blegede, brogede,
knivskarpe, tågede
alle som ét kom fra over vort tag**

**Ørne der brændtes, genfødtes af aske
og svævende så alt fra lufthavets lag,
stigende, sandende,
cirkende, landende
gyldne og sorthvide fra kosmos af**

**Min ørn har øjne med urtidens dybde
og skaber med bare et eneste blik,
værende, sonende,
vældende, dronende
gir det til fostring nu alt hvad det fik**

4. FØR I DET FJERNE

Jeg skal i gang, men gider ærligt talt ikke rigtig. Jeg fik malet lidt i går, men ikke spillet, der var for en gangs skyld nogle film jeg ville se; men højeste Ånd er ikke balkonen, det er manegen. Jeg har funderet over et møde ved Ishøj Centerets indgang forleden med en gammel veninde som altid kompromisløst har taget fat trods stor modgang. Hun er absolut åndelig, endda vidtfavnende, men materialistisk, overfladisk ikke helt fin, hvorfor jeg trak mig for ca. 7 år siden. Dét møde var intet tilfælde. Jeg opdagede hende og ville lade det passere, men nej, ”tilfældet” sørgede for direkte kontakt. Vi sludrede lidt og skiltes så... ”gå nu i gang!” Natnyt **28. november** anbefalede overbærenhed, ”fyldte chokolader” i st.f. skældud, der er stadig ”lækker udrensning”, starten er lige gået. Jeg har aldrig været materialistisk, og nu skal der slides – *igen* – med at få penselhånd og stemme, musik og showtext til at arbejde koordineret med hvad har været nægtet jf længere ud så længe – alt det dér xy knuste mit <3 og ja, det skulle ske, men værker stadig.

Så jeg snøftede lidt til morgen og gik så ellers en gå/gym/sangtur i anlægget, kom hjem og malede og fik spillet dedikeret en time. Sangturen bedre indsatsen betydeligt. Der var ikke de store problemer med at synge showet efter den, og akkompagnementet og resten er snart på skinner igen. - Jeg fik en indsigt i dag via Fortune's ”Dr. Taverner”. Jeg har altid undret mig over ikke at kunne se så tydeligt som andre clairvoyanter i alt fald gav *udtryk* for, ånder f.x. – og tro på det. Jeg lærte at fantasi/fornemme-se med tiden. Fornemmelse af human energiadministration var derimod aldrig et problem... et stærkt mentallegeme som mit skal virkelig være integreret godt med æterlegemet for at kunne sam-gennemskue. De fleste clairvoyante jeg har mødt var instinktive fremfor mentale. Igen forstod jeg *bedre* noget xy som jeg før har været inde om. Han var clairvoyant, uddannet hos Gjertrud Berlon, og det var faldet ham let, for han var instinktiv...

samt meget intelligent, men det var som vaklede han under byrden som ikke var bakset på plads til samlet funktion som hos mig. Traumer havde ikke bedret – overordnet selvfølgelig smart – alt må brydes op for at samles bedre. Havde verden styr på den mentale konstruktion så den ikke ud som den gør. Xy administrerede på instinktivt ren vis på vej til mentalt. Jeg på mentalt ren. Der er afgørende forskel, men den er svær at forklare. Jeg forsøgte med min liste til ham over naturånders karakteristika (MG efter kap.13), og han blev bare såret. Samfundet har masser af timelige regler, men også grundlæggende af ren Ånd som skal indbygges for helt at blive menneske. I de senere liv har jeg været afholdt fra at være instinktiv, er blevet trænet mentalt. Først i dette liv fik jeg genåbnet til dem igen ved xys mellemkomst, for han var ren i så henseende. Via mig oplevede han ren mental administration. Alle rene ritualer søger at ordne det fysiske stof til automatisk, samlet funktion. Derefter er de kun i vejen.

Hvordan kan man undgå at sammenligne hvis man vil forstå sig selv? Det handler ikke om jalousi, > end eller < end, jeg har bare været som i et abebur med desværre de fleste andre mennesker og ikke kunnet fatte hvorfor, troet at *jeg* var aben, siden jeg ikke fungerede der. Og så var jeg bare ikke dyremenneske mere men menneske+ og nødt til at leve som sådan. **29. november** og natnyt syntes én protest over al min dagsaktivitet. Og ja, men ikke negativt: genstarten ”har førerbevis” og kan plejes, med fortløbende rettelser indefra, og fremtiden afventes stadig. Hysterisk kontrol-reaktion skal ignoreres i f.m. kommunikationsskiftet til *udad* som let vil give hulhedsagtig udmattelse. I al nystart er der terapeutisk træk/slip, udvexling t/r 1<=>2, men nu rulle(skøjter)r det, Antahkarana og fysik styrkes til at bære kompetencer ud, en proces desang. *overhænger (!)* med midlertidig retræte, men høstens lys nappende i hælene. Det var svært at falde i søvn, optræk til fuldmåne med partiel formørkelse **30. november?**

Natnyt var sær, én højstatus *overskyggedes (!)* og overtoges lige så stille af en endnu højere ny, frisk med lys og juveler og guld og det hele. En gammel veninde fra clairvoyancetiden på messerne rang, vi udvexlede status, hun har også kendt xy og sagde meget langsomt: ”han kommer tilbage

om 2-2½ år senest... det vil ikke være en anden...”... det havde jeg ikke bedt hende se på, sagde at jeg slet ikke ville bruge energi på det mer... og hvad jeg i øvrigt har skrevet om det. Åh ja, det smerter stadig i dybet. Men vi var enige om at skal der skabes noget længere ud i verden skal der kredsløb til på det fysiske plan og gerne i et <3-parfold med den her slags og i denne tid. - Dagen blev brugt til det hele igen, dans, gågymsangtur, male, spille. Mens jeg spillede tænkte jeg: ”Hvad pokker skal få folk til at komme til det?” Det var altid problemet. Intet navn = intet publikum = intet navn. Billederne? Kun én fernisering har jeg oplevet pænt besøgt. Nå, irrelevant, C19 råder. Sanne Salomonsen omsætter scenetøj i kontanter. Hun har mistet et helt års indtægt.

1. december, den ny tids bedre team skiftes stadig *ind*, Ø/Å hakker i 3. øje og haler et transparent, h slør ud, og mine fysiske omsorgs-tiltag har bragt mere over til at styrke 3. Det gør ikke noget at jeg er lidt kontant, blot jeg husker at der fiskes i det næreste mystiske indhav endnu, det er ikke tid at sende balloner op. Min venindes kommentarer om xy gav vist resonans, ikke nødvendigvis med forudsigelse om ham specifikt men hans metafor, min ”egen bums” som ikke har kunnet komme ud med noget: min endnu usikre handlekraft har ur-autoritet bag sig og skal nok – med tilliden – få skabt ordentlig jf. Det bedste venter, min aldrende ”bums” vil via rishisk intuition **fjerne de gamle, mørke laser for lyslegemet** og gå ud i 3-4 som – i drømmen – den gyldne ægyptiske ypperstepræst han *er*. Ægyptisk? I Fortune's bøger bærer øverste åndelige leder altid kåbe og hovedtøj med præg af Ægypten. Eller Atlantis? De må have haft nære relationer oprindelig.

Hov, det er da *kejseren* der forfaldt og sendte -inden ud i mørket 25.jan (slut MG) – hvor Ø/Å lovede at hun snart kaldtes retur til større herlighed? Sande kejsere forener Ånd og Jord, er ikke blot Jord. Nu restitueres han, juveler og alt integreret i kåbe og hovedtøj, drømmen af 20.nov om bl.a. den hellige gral fuldført... interessant at jeg lige netop i går og i dag har haft noget langt oppe i højre næsebor der måtte ud – der er ret direkte forbindelse til 3. øje. Nej, kejseren skal ikke kun arbejde gennem sin præstinde som det var tilfældet med Fortune, hhv. Morgan, men manifesteres på Jorden gennem mig og andre af slagsen, henad i ”Sea Priestess”, bare uden riter. Hvordan vil stadig vise sig. Jeg skal bare passe mit. **2. december** og et kraftigt, men kort mareridt. Reaktionen på den partielle formørkelse af fuldmånen ramte vist for fuld styrke nu. En ring af mørkt, tungt, blindt stof ligger om panden (tornekronen!) i f.m. lyslegemets manifestation/formørkelsens termination.

Så den gav tydelig genlyd. Jeg har fremhævet hints ovf. ab 29. nov, i nat var der 3 episoder hvor Ø/Å/Chokmah rev et mørkelag af lyslegemet (a la Binah/Maria 14. jul i MF rev mug af mit æg) = rekyl på alle planer, så panderingen er vel ikke så sær... hnf/ej for dec i år synes allerede at passe. Jeg forventer nogle dage nu hvor mørket vil passere ud gennem auraen og alle sporene mærkes, men fra rishiens kosmiske niveau er der god fod på det, det vil ikke overvælde helt mere, og hnf/ej for dec lovede jo også at nu slutter det – foruden drømmen 29. jan om julegaverne under sengen (MM) som PS indledte... med *ham* i en spådrøm er der ingen bedre garanti. Kattemor meldte i går desuden total eklipse man 14.12.20 over Argentina/Chile, her får nymånen et spark bagi af Solen som en del af Jorden lige fik af fuldmånen – heller ikke synligt i DK. Nå, de kosmiske fænomener kommer jo hele tiden, denne bare lige oveni en helt speciel hnf/ej periodes start.

Solen (energien) burde virke stærkere end Månen, ”er” jo Ø/Å, anes bare generelt ikke så direkte og prompte fysisk; men alle nymånens instinktive signaler vil forstærkes før de manifesteres. Hnf/ej skal nok blive spændende alle sammen – og '21 – helt uanset at vi ikke snarlig har synlige totale eklipser heroppe. Vi mærker dem jo alligevel, se ovf. ... 29. skrev jeg i det koncentrerede natnyt: ”med fortløbende rettelser indefra”. En lige flyvefærdig allike flygtede ind i 2 fordi ”maskiner rystede fagleunger ud af rederne” i 1. Jeg hjalp den retur efter uroen. Der var uventet fuld tillid (ah!). Allike snerper henad krage... sku' man se i min ”indianske medicinbog”? Kragen = al dybere lov, viden om død, formskifte, illusion, tidløshed, Akasha, nu/fremtid, forandring i harmoni. Alt skjult, f – her på tærskelen. Hm. Det passer ret godt. Tak for det. **3. december** anbefales det også at trække sig til 1 for at takle spøgelsesstormen i 2 *fra andre, nu og undervejs*.

Stormen udpiner det fysiske, gør meget labil. Der skal ryddes og baxes i stilling 2-3 før 4, og jeg har haft evnefest, en ophøjet lysopgave her hvor alt gammelt er udbrændt; men vigtigst er fortsat balance, urokkelig troskab mod <3, afvisen gamle spor, psykisk styrke. Lige nu er festen slut, den fremtidige afventer selvom alt er klar. Det varsler vist pause for at lade spøgelseerne passere. Igen passer det fint med hnf/ej, jeg havde ikke *set* den vinkel, at der start dec *igen* ville være en trist trækken mig helt før udfrielsen af de gamle, lavfrekvente tåger skete – eneste aktive medvirken. Søn 1 er forbilledlig her. Han viser mig nøjagtig det, og jeg drømmer om ham = gør ligeså. Ren Johannes' Åbenbaring. "De døde står op af deres grave" - der dør mange p.t., af C19, ulykker, lavfrekvens, deres generende spøgelse + div. mentale/astrale billeder skal ud af 2, og folk som os er "støvsugere". Det fremmede bevidsthedsstofets passage dræner vort ledningsnet for energi til egen fysik. Deraf udtalt træthed efter f.x. husrensning hvis man ikke gør det korrekt. "Trappen" til dem skal være *udenfor* en selv.

Jeg har aldrig været specielt vild med husrensning. Det følte i kategori med ånder og riter, som før nævnt noget jeg var meget "forbi" og derfor kun skulle snuse til. Andre, derimod, skulle have masser. Udvikling igen. Nogle skal lære det på vej opad, andre er egentlig forbi, for højfrekvente, men vælger at fungere på niveauet fordi de føler sig meget pot og pande med frekvensen på den sande måde. De kan også have et enkelt halsstarrigt springende punkt. Disse bliver super-arbejdere der fuldautomatisk gi'r den lige til strengen, mens jeg har valgt et bredere og generelt højere frekvent område hvor jeg ikke påvirkes så meget, med mindre altså jeg lige sendes ned omkring af en eller anden årsag. Jeg kan kun slutte at være ret så klar med det hele. - I dag søgte jeg at finde dén større positive internationale undersøgelse af homøopatis effektivitet på nettet jeg hørte om for ca. 10 år siden. 0. Ak, hvor censorisk. Alt af højere intelligens dømmes useriøst/slettes pronto.

Jorden er stadig abernes planet. Jeg ringede et par steder hen og fik til kedsommelighed bekræftet at intet har rykket sig de sidste 40 år i overfladen. Magteliten sidder tungt på systemet, og den sidder så tungt fordi den er røv, ikke andet; men under overfladen rykker det. Alle gennembrud kommer nedefra. Det er jo logisk nok: aber fatter ikke mennesker, men forstår at gøre fælles front mod alt uforståeligt der evt. kan true abers overlevelse. Man bliver så skubbet ud, men netop det er hjælp til selvstændig og tilfredsstillende overlevelse, og når tid er, skubber man igen, men uden abemagtudøvelse. Jeg håber, tid er snart. **4. december**, natnyt med ét spøgelse jeg har drømt om på sidsten, i nat helt nær på, som vil integration. En Ånds/id-løs, kønsløs, grå, blokeret k... ikke kun et billede af hvordan jeg altid føler mig på denne dødens årstid og ikke skal give energi – med Kalivinter=>vær er det meget mere...

fandt jeg ud af i løbet af dagen. Det er den gamle, udefra kommende kh-vurdering af mig som værdiløs (især p.g.a. alder) som trods al modstand gik ind, samt *selve aldringen, døden* som kommer af den slags malware, der så vidt jeg forstår nu er skilt fra. Denne form, dets 2-3stof skal transmuteres i kærlig forståelse så ønskerne kan gå i opfyldelse – nu hvor "Santa Claus (Ø/Å) Is Coming to Town" ("You'd better watch out...be good, not bad...", børnesang). Jeg har jo følt netop alt dette gamle meget nuylig, bevidnet men ladt passere, for jeg er Ånd, har id, er smuk og levende, f og sexuel, hvad rager det mig om samfundet ikke finder mig brugbar? Der er højere myndigheder. **5. december**, og erkendelsen i går og dens opfølgelse har stærke konsekvenser. Med Rishien etableret i 1, klarhed helt ud til 2-3 og nøgle til speciallåsen så jeg kan medvirke i udvekslingen af energi ærgrer det mig at det endnu ikke ses særlig i overfladen. Svar: Rishi er kun lige etableret klart – 115 kr. på kontoen alle udgifter afholdt.

Altså 15 over 100, og i nat yderligere, Rishien etableres mere og mere som indbetalingerne giver den forbindelse ud hvor energien stiger tilsvarende i jf, med g.d. proces dobbelt, stoffet fra den er snart tillagt automatikken. Men der kommer endnu ingen "kvittering" = det ses endnu ikke. ØV. Eller også ser jeg det gale sted, overbringeren af Åndsvalutaen er en tidløs kvinde. Det er hende der skal være fokus på, omsorgen, ikke mekanikken. At være, være god ved – som i julevisen i går. At

lægge de gamle sorger bag, egentlig give omsorg (!), og det er mange ting, men absolut ikke hård disciplin. Let træning og male, spille, skyder jeg på. Og det er det jeg gør. Det giver øget velvære i alle henseender – allerede. - På sidsten har jeg funderet over hvordan en tilværelse som diskarneret mester vil være da jeg ikke behøver at inkarnere igen, andet end på korte besøg – en af grundene til at det vil være smart at kunne tage denne krop med op når jeg drager herfra. En gammel, udødelig Trofast vil givet være nemmere at samle end en helt ny (som jeg ikke gider inkarnere for at få!), og bedre end en mental konstruktion – som selvfølgelig altid kunne laves.

DJ og ”lejerer” viste at drømmekroppen kunne regere dagskroppen så man var lige så utvungen som i drømme – kunne forvandle sig, flyve, dykke, endda skifte køn; men diskarneret, hvad skal man så bruge noget af det til? Inkarnation var kun et kursus i at beherske lavfrekvens som endte! Man skal dog være *virkelig* færdig med den lavfrekvente sanselighed for at være i et eller andet højere hierarki. Er jeg det? Jeg er ret sikker på at blive det i løbet af de næste 10 år med den fart den fysiske trøje stumper – den *gamle*. Den ny? Måske er det kun den gamles skuffelser der har gjort mig træt, for jeg *kunne* nyde et liv i fred med en elsket partner hvor man byggede hinanden op i st.f. evindeligt at svigte hinanden, og jeg ved at det kan lade sig gøre. *Så* ville der være noget ved at være her. Alt andet end en sådan ”magisk”/hellig tilværelse er for småt nu. Den ny tid skal opfylde mange håb, vil det gå kvikt nok? Ja, jeg *har* taget hul på det første her hos xx, men han er ikke mandEN, og næsten alle malerier er på Fjordhøj, men resten af mig, mit?

6. december, og en udflugt ind i 1 med kraftig udrensning og stærk åndelig kontakt lader til at varsles – med beroligelse om at være godt beskyttet. Der kræves total fred og hvile til den, seng, lænestol. Trods god søvn føler jeg mig træt og sover videre – og vågner 6 timer senere med flg. nyt at forbindelsen Ånd/krop har hakket lidt, men nu er OK. Alt er rent og helbredt på alle niveauer, klar til at dybdebehandle en handlemodus mistænkt for svindel (energirøveri). Det provokerer uventet stærk ”overlevelsesmekanik”, dog haves alle ressourcer, de skal kun målrettes. Handlemodus er ved at befri sig helt for dyriskhed, det kan vi jo ikke ha', vel? Mens alt det rene, klare venter i 2 vil overlevelsesmekanikken tvinge dem sammen igen i 1 v.h.a. abesindet, padde/krybdyret, hele parasympaticus' udvikling (baghjernen), og for at fungere i top skal det lige have nok æterisk energi (vand, basal omsorg). Samtidig handler det om et endeligt opgør med det hele, og ekkoet ved dag er at udøven mig sandt *provokerer* et urdogme om at fungere for lavfrekvent. Se 4. dec...

foruden i går da jeg følte al indsats håbløs (abesind) mens jeg spillede, men jeg *er* den jeg er! **7. december**, natnytter p.t. tager et døgn at tyde = modstand, men jeg aser mig gennem – og endnu en kommunikationsrute Ånd-jf er etableret og søger straks kontakt til resten for at manifestere sig i 2-3, forbereder til serveringen af et nyt måltid. Lovlig tidligt, der er endnu transmutation og udrensning selvom det rensede og det ny lysstof splejser til jf. De første h vårblomster (Hæg (!), kirsebærfamilien) flyder ind fra langt ude i det mystiske element i halvmørket før den ny dag og medrenser kanalen, så fint – fulgt af voldsom modstand fra overlevelsen mod et overfladisk kredsløb med en ideel partner, som var det kriminelt. Min indre partner og prototypen på en kommende ydre, ren og smuk, bakker mig op her på den halvmørke strandbred i at jeg ikke har gjort noget galt ved at huse den plan, at den er OK ”på tværs af al fornuft”, han *står* der – våren *kommer* ind nu.

Prototypen har jeg nævnt før, i slutningen af DsD, så det er længe siden. Jeg forstår nu at jeg i ham fornemmede en ikke helt fjern fremtid, i drømmene dengang som i denne. Mødet o.s.v. med ham var noget af det særeste jeg har oplevet, 100% spirituelt – jeg var enormt tiltrukket men *vidste* bare at det ikke handlede om et forhold. Ikke desto mindre var det en svær situation som kunne være smuttet, havde han følt attraktion. Han var mere min nuance. Det var 5 år før skilsmissen fra xx, de første signaler for 25 år siden. Nu er det altså på vej - igennem en mur af spøgelse, ”kvægrogtere” i hnf/ej for dec, som var de der tvang ”xy” ned i tågen. Da korrupte ledere faktisk anser almene borgere for kvæg giver betegnelsen nu helt mening. Også her i dec hvor jeg virkelig begynder at

have følelsen af at uovervindelige ”røgttere” gør alt for at påtvinge sig min handlekraft fortsat for at hindre Vandbærerens vår – paradox: og sletter sig selv i processen, bare man ikke gør modstand, for det styrker dem. Så al udøvelse må være når det går så længe det varer.

8. december, igen finurlig, 3-delt nattesøvn. Samlepunktet er rykket mer mod mål (V) på min boble, med ny forankring af 2-4 og en oprindelig, men domesticeret ung jf (marsvin, ”havgris”) at blive fortrolig med og optræne i at opsnuse det ny lidt efter lidt over de nærmeste år, angst at udrense over meget lidt jf og faren med <3-lempe. Jeg navngav det Britto efter Venstres tidligere indenrigs-, senere landbrugs-minister Britta, da det var en m! Det fnes vi lidt over, for jeg husker hende som ret enkel... Blokeringen ud til 4 er i forfald, men stadig uoverstigelig for mig – Britto prøver et smuthul, men det skal jeg ikke have noget af, det er os begge eller ingen. Og: mit enkle, primitive guitar-spil er godt, fremmer, og ubehagelige restspor slipper tjept nu, var kun overlevelse, sidste udrensning foretages før 2's jf aflukkes, fuldendt, og der gås ud i 3. Det gamle, tunge arbejde går ind, det ny ud – til et succesfuldt snarligt tilbageblik over hele den proces jeg har skrevet min fortælling her om – ”intet at tabe” er det sidste jeg hører før jeg vågner.

Igen positiv overensstemmelse overalt. Britta Schall Hollberg fik en meget utaknemmelig opgave i sin tid. Der var underskud på kommuneregnskaberne overalt, og hun, ansvarlig, med begge ben på jorden, blev sat til at smække penge-kassen i for alt der ikke var strengt nødvendigt. Det faldt ikke i god jord, især ikke på Vestegnen, aldrig det rigeste område. Hun hadede desuden talerstol og medier, og klodsetheden her gjorde hende et let offer for primitiv kritik som kom til at farve hendes minde urimeligt. Hun var nemlig førsteklases. Jeg har dette fra xx, en guldgrube af velovervejet info om politik. Dette belyser Britto godt. Undervurderet vil han dog aldrig spille energi selvom han ikke er så smart, bare ærlig, grundig og vidende om de indre, basale detaljer fra nu til nu. ”Havsvin” er en Moderlig detalje esoterisk, men kommer også af at de små, frugtbare vegetarer kom med som nem, medgørlig mad på søen. De blev/bliver holdt overalt i Sydamerika, billige i drift, som valuta, kæledyr, mad og god, nem pøllepulvergødning til marker.

De oprindelige lever stadig vildt i Andesområdet. De tamme er fra nogle få stammer af familien som så er blevet avlet div. typer ud fra. Marsvin skulle smage som specielt delikat, saftigt svinekød. I restauranterne er de dyreste retter med deres kød... og kæledyret er uskyldigt, humorfyldt, godsindet, kærligt, uskadeligt... selvom det undersøger en hel del med gnavnænderne... Britto er velkommen i min basale instinktmasse. Han skal nok opsnuse det jeg ønsker. **9. december**, og den linje følges videre ud. Jeg har aldrig syntes specielt om sælgere, mange af dem kører på med meget lavfrekvent manipulation – energirøveri via sex, charme. I nat trængte lyset ud igennem dét mareridt, jeg sagde fra overfor dets despoti lige tilbage til kilden. Mareridt? Ja, for det *var* det, jeg vågnede af det. Det har dog været et tilvant helvede, og det er udfordrende at frigøre sig helt af. Min konstruktion er ved at finde sig til rette efter opgøret, så lige nu er 2-3 ret passiv og lukket efter processen. Det håber jeg også gælder for kattermor, hun har haft en hidsig proces de sidste dage som jeg har været involveret i.

Kattermors liv har været meget præget af liv/død brændpunkter, men med hendes viden har jeg undret mig over hendes voldsomme reaktioner. De mindede om ubevidste personers angst for døden, et sandt instinkt, men kun instinkt. Vi har tit talt om det, og det var vildt oppe igen. I forgårs slog det mig at hun, som jeg, altid har vidst at sygdom, forfald og død ikke var naturlig for mennesker, slet ikke så tidligt, men hvor jeg reagerede med at slippe verden derude og kun arbejde bagom fordi jeg indså at det var for stor en opgave for mig reagerede hun ved at kæmpe imod, rasende indigneret over tilstanden. Jeg ringede i går og sagde det til hende, og hun blev så glad, for hun havde lige haft samme indsigt. Da Atlantis brød endeligt sammen efter at have strittet imod forfaldet flere hundrede år men blot var korruperet støt – hvor lidt man end forstår at skulle en sygelig vej kan man ikke kæmpe imod Ånden – fik både hun og jeg et grundlæggende chok, for ”det var da ikke *rigtigt!*” Nej, men det var det. Og nu går det den anden vej.

20.12.0650

SALGETS DØD

Hvad der blev solgt med charme
skal vælges med hjertevarme
har altid skullet
kun været banbullet
af kosmiske traumer
Åndens krav der
sattes igennem
så alt blev forglemten

For før fysisk stof bliver viden
skal det gennem rummet og tiden
lære på *sin* måde
en sær form for nåde
med hamre og blider
der knuser og slider
indtil det bli'r smidigt
for hjertet rettidigt

Så skæller den stædige ham af
og lades endelig helt bag
sprængt bort af lyset
ikke mer kyset
af regnmulmet mørke
frugt kom med tørke
og så kan der vælges
slut med at sælges

5. SPLITTER

Klokken er knap 2 nat **10. december**. Det er kommet bag på mig at der er så mange spøgelser, kvægrøgttere, reptilhjernerester at bakse med her efter kronkrateret og Askepots krystalsko – og Rishien AlMaha, ikke mindst, oppe på det yderkosmiske niveau. Jeg er glad for hnf/ej for dec. Den håbløse opgivelse jeg følte i den drøm over at fratages både al kendt og ønsket udøven og jf tilsyneladende ultimativt er absolut nærværende nu, og jeg trækker mig ind fra den, er mest resigneret – mens alle årtusindernes håbløshed over sygelig Åndløshed drager ind/dratter af og lyslegemet overtager det basaleste. Det er svært at føle værdi i noget jeg har kreeret eller kreerer, mine viser ikke mindst, med de energier. De forstyrrer søvn og dagsrytme så det må slippes – igen. Jeg håber det er rigtigt at kejserinden snart kommer tilbage til den endnu større ære og værdighed hun blev lovet. Oveni indser jeg kl. 8 efter natnyt (5 timer) at jeg selv er skyld i en hel del af det fordi rastløsheden har fået mig ud i en uges for disciplineret fysisk aktivitet (forudset hnf/ej dec!). Sandsynligvis sanser jeg Saturn forberede exit Stenbuk 17. (se 24. nov hhv. 3.+12. okt, MF).

Jeg synes jeg forfalder ved al den fysiske passivitet, men baby-Rishier behøver kun almindelig bevægelse, mad, bad og glad for at kreere det ny. Det var ellers rart at røre sig lidt mere – eller har jeg været under kvægrøgterdominans for længe? Øv. Jeg brækker mig snart. Nå, positiv 1) jeg fik ikke ankelvand, 2) genindså at det vil tage meget kort tid at blive adræt igen. Det er bare spild af energi nu, 3) trods al utidighed – en hel flok kadaverdisciplin-entusiaster, abe/reptilhjernerester, Brittos flugtforsøg ud gennem smuthullet og despotisk sælgersind hele denne uge – viser natnyttene at der skal mere til for at stikke en alvorlig kæp i hjulet på processen. Snarere fremmes den, men for meget, og skildpadden vinder altid væddeløbet mod haren. Så jeg vil *hygge* mig i dag. - Kattemor rang. Vi var enige om at være så trætte af alle de, undskyld, idioter der ikke har passet deres besøgstid mens vi har brugt *år* på at gå Ånden imøde. Nu skal vi sidde her og sejtrække fordi de... jeg læste engang om en ulvefamilie. En hvalp var kæmpestor og stærk...

og trynede de mindre søskende konstant. Mor og far søgte at dæmpe ham ned, men forgæves. Far lagde en pote på ham og trykkede ham ned med sin overlegne styrke – ungen bed ham bare i poten. En dag bed far ham ihjel. Mor kom hjem, snuste og kikkede lidt på ungen, og det var det. Hun forstod og godkendte. Af og til synes jeg, vore love burde være ligeså, ikke tage ansvaret fra os. Det var de engang, typisk var det kvindernes opgave at aflive uhensigtsmæssige børn, mændenes voksne. Praktiseret med *kloge* valg var det udmærket, men vi kender jo dyremennesker... så fik "civilisationen" en kollektiv grundlov baseret på etik, i dag med så mange tilføjelser at det mest af alt tilfører smuthuller for kæmpehvalpe. Og dog er alt hensigtsmæssigt, for vi er i udvidet ulvetræningslejr, men kan stadig kun forbedre vore valg *hernede*. Det kræver leven her længst muligt så det kan erkendes, henrettelse er usmart. Af og til savnes ulvefar... men lige nu drager *Fenris* jo igennem verden... *også* som guddommelig oprydning!

Alt går efter planen, ellers havde hnf/ej for dec ikke passet så fint et år efter. Men gaaaaab. **II. december...** og jo, en afgørelse d. 10. hvor "gamle tendenser faldt" (søn 2). Det viste sig klart i natnyt. I øvrigt: festen kører selv, og s kaffe-stimulation (træne) kan ikke mixes i, kun ren, lækker h fløde-energi fra Ånden duer. Fremtiden skal snart ud at lege, det vil ske af sig selv, det "blå legetog" (struktur til ud) vil komme til min **enorme** jf, beskyttet af sin **enorme** krone, og derfra bringe videre til andre store jf'r, elementet er formgivet dertil, kontrollen (trolden!) godkender. - Jeg lagde nogle kortoplæg på Joe Biden/'s regering i '21 og på paven/hans kontakt til kapitalens moguler om i samarbejde at "humanisere kapitalismen". Joe og regering får travlt med at rydde op og genoprette efter Trump, de vil nok (også) føle de ingen vegne kommer med det de egentlig gerne ville, men alt er kun positivt set ovenfra. TTT. Pavens opgave kræver stort tålmod, men han vil lykkes trods alle faresignaler – som *er* der. Det handler om totalt paradigmeskift jo. Fin pave, han gør faktisk som Sai Baba, dog opsøgte kapitalen *ham*. At samle yderfløjene, blive en midte...

Om aftenen kom der tanker til mig igen om xy og hele det spektrum. Jeg vil ikke den slags mere, så hellere være alene, *jeg* er ikke hvor paven er, trods ligheder. Endnu? Natnyt **12. december** viste mig tydeligt hvoraf tankerne kom. Der var travl afvisning af al gammel Kali-handlemodus med tilhørende stof som søgte at holde fast. Jeg var beslutsom og endte med at krydse den sidste strækning i det gyldne sandlandskab i 1 alene, dét 2.att. landskab som også CCa fortalte grænser op til 3.att og som jeg første gang så i DgK. Sidst jeg nævnte det var det blot en sænkning med halshøje sider – også det udjævnede krone-krater. Nu er det ladet bag, jeg er altså hinsides kronen på vej over en flad strækning af fint kvartssand (krystaller) til en eller anden bevoksning. Frigørelsen af alle gamle basale spor er lykkedes og jeg på vej til nyt. En lang proces hvor modstanden har skullet bearbejdes, først kunne lades bag når jeg var klar. De sidste drømme er forløbet i vild hast. Ikke p.g.a. motionen, den har højst tilspidset lidt – trods 2 rolige dage er hasten forblevet.

Jeg har vist skullet igennem før hnf/ej i år og de kraftige kosmiske påvirkninger der kommer – og/eller de har forhånds-eskaleret processen, for der var også noget med julegaver i natnyt, kommer jeg lige i tanker om... Det gyldne kvartssandlandskab minder mig om noget. Klode *må* være næste fysiske udviklingstrin, så stjerne som også teosofien siger i mine småpjecer derom. Der er mange kloder uden organisk liv, kredsende om deres styrende sole som atomets elektroner om kernen. Det mineralske *er* Åndens direkte materielle udtryk, i luftform eller (senere) udkrystalliseret, sand eller større enheder forenede i landskaber. Jeg *ser*, udviklingen tilsigter uddannelse til beboelsestrin. Der er milliarder af experimentale kloder på vej imod organisk beboelsesstatus. Det er det, hele universets udvikling handler om, vor Ånds næste trin, den eneste Ånd vi kan ane noget om. Det underbygger også Jordens vigtighed for universernes udvikling iflg. Adamus og SB.

Jeg sidder faktisk og *ser* en lynversion af visionen om universets maskineri beskrevet af Fortune i "Sea Priestess". Hun skrev at dén tilhørte Månens sfære, Yesod i Livets Træ, logik da den vedrører formen og i den anden ende direkte kontakt til Binah, Isis, den store Moder. Wilfred får den vision i hulen han mediterer i med udsigt til Månen da han er klar, energifyldt nok til at genfødes til åndelig funktion i stedet for det dødfødte mareridt han har overlevet indtil da. Jeg griber det stikord med kyshånd og håber tiden er inde til mig snart. På min måde, ikke pавens. Begge mine sønner er samme sted, samlede, men bag facaden, færdige med alle gamle opgaver og meget klar til den indgift af manifestationsenergi til den ny struktur som må være på trapperne. **13. december** og efter forudsigelige reaktioner i går aftes på endnu en kapning af forankringer, tvivl, angst for om jeg gør ret eller er vildfaren, forklares jeg igen tålmodigt hvorfor jeg afholdes fra et opfyldt *liv*.

Ro kræves til udskillelse af gammelt mere overfladigt stof i jf. Ånden holder mig derfor nær den, men sikkert tilbage i det mystiske element i min lille personlige 'robåd' skønt jeg klart ser den ny, gyldne jf igennem det. Ku's udskillelse '21 spået om i de nære hnf/ej-dage bliver eksplosiv, en kæde dybe vulkanudbrud, tsunami-skabere fra 1, og de vil givet skylle mig i land, klar. P.t. er jeg stadig kun en 5-års lille stikling til et kæmpetræ, sat i h+s stof i en rigelig drivhuskumme til senere udplantning med bredt rodnet. Alt forarbejde er gjort til overfladen nu (forklarer huduro i skridtregion). Uro vil passere, er den ny begyndelse i vej, igen er min visemusik metafor eller direkte billede af hvad min lydenergi er i gang med i al fredsommelig leg bag facaden af hygge og oprydning. Mine længselsfuldt ventede mere sende-orienterede antenner er ved at vokse ud selvom jeg stadig holdes i 2 og tilpasser min ny konstruktions overflade, foreløbig ved at "lege lyset igennem" til 1.att. Leg er vigtig, aldrig belastning, eneste rette måde at oplære på.

Det kom til at præge mig over dagen – hvor soleklart ligegyldigt for mig det er, om og hvordan jeg kommer ud i 4 med mit, for uanset ville jeg lege med det fordi det ganske simpelt er mig. Skulle jeg holde op at være mig? Hvordan? Legen blev befriet og jeg gik bare ind og spillede fordi jeg havde lyst. **Hnfj 1, 14. december**. Min verdslige opgave handler i jan '21 om 2 => 3, og al indre autoritet er enig. Alle gamle verdslige overfladevaner afsluttes inkl. bedstemoder-generationens, ligeså dyrisk fremfærd som det snavs man ser overalt hvor der er ambitioner, fremtidens h front for

et rent fremstød ud i 3 (i det mindste) samles, fundament støbes af det befriede stof. Det burde inkludere alt hud og krop. Det samme antydedes om fremtiden i hnf/ej for dec i år – alt ville samles i det ny for at skabe den ny jf's krop, "Baringa", lyset, men stadig "i en hemmelig dal i fred for kvægrogtere" for så om ca. 2 år at gå mere ud i verden. Hm, så kunne jeg vel samtidig anbefale Villa Fjordhøj, hvor næsten alle mine billeder hænger...

Så med denne måneds udgang er resuméet fra 25. aug (MF), indledningen til den ny cyklus (gennemgang af forrige), ført til ende (forudsat der ikke er mere?!), og den ny cyklus begynder reelt. - DJ's gamle troldmænd nåede helt over i modsat side af deres bobler men blev uhyggelige af det, for de gjorde det lavfrekvent. Modsat side er vor skyggeside som skal belyses, gøres bevidst, så de var bare de extreme begyndere. Australien = sydlandet, ligger nærmest direkte modsat DK og omfatter en ø ved navn "Ny Sjælland". "Baringa" er et aborigint navn, altså meget oprindeligt, som Thowra, Kunama og Tambo ("Sølvhingsten"-trilogien), så den samlede metafor er temmelig dyb. Ikke så svært at den ungdomsbog altid har haft en mystisk dragning på mig – jeg læser den faktisk igen... Jeg har set det med Australien før, men ikke at jeg allerede fik at vide omkring sidste jul at mine skyggesider er oplyste og jeg er i færd med at lade lyslegemet overtage. Det er som at se et horoskop – det modsatte skal bevidstgøres, Pisces-Virgo, Libra-Taurus...

Hnfj 2, 15. december og det ny liv er i voksenstart, men halvbevidst 1-2 oplæring stadig hvor min ny handlemodus læres tillid til, men endnu ikke helt kan integreres fordi der stadig udrenses og tilpasses før 3, her som i grænsefeltet 2-3, gammelt stof dratter af som lyslegemet bringes over og fornyer overfladen. Der er åbenbart fare for lovlig intellektuel/hård handlen her som sandsynligvis er kompensatorisk. Den forlades i indledningen af en dyb proces hvor det ligefrem suser faretruende ind fra Ånden bag 1 så jeg må nedregulere influx til mit tempo. Jeg skal trods alt også have styr på manifestationen undervejs, en høj prioritet. Frygten jeg følte mindede om forelskelse før jeg var sikker på partneren. Vildt draget, genkendende Ådens stærke energi men uden at vide helt hvad den, hhv. personen, havde for. Det giver lige så stor angst som fryd, en spænding som for mange er selve clou'et. Når den fortager sig tror de det hele er ovre, og de kan kun håndtere *den*, slås, ikke den dybere, skønne tillidsfase, "keder sig".

Mange nåede ikke dérind, ødelagde tilliden inden i den sidste nutid uanset hvad tilfælles. Tjek film- og musikstjerner, præsidenter – Trump! Typiske hængepartier fra kolde forældre: "elsk mig". Jeg gjorde med xx, men under var der 0 id = 0 kredsløb, *ægte* keden-sig – erfarede et ydre, fuldendt kredsløb og klargjordes til et do indre, måske alt at få i exit Kali-tid for mig. "Love is for man a thing apart, 'tis woman's whole existence." Byron havde ret. Trampen på en ægte kvindes <3 tramper på alt, ikke bare et blødt punkt indeni; men hjerte overalt er nødt til at lære at overleve med det og finder så styrken i det. Mænd med <3 er langt mindre sejlvivede end kvinder, de uden har distanceret sig fra det for at overleve. Maria vender tilbage nu, og jeg glæder mig til det slår igennem. Så kan k kunst og musik måske få den anerkendelse det har krav på. Det skorter det stadig på i samfundet så jeg forleden i kommentaren til en tv-udsendelsesrække "Fordi du er Kvinde," og jeg er vist yderligere en tand ude på overdrevet... jeg lever i håbet.

Hnfj 3, 16. december, omsorgsfuldt slippes lyslegemet ind til den ny start og provokerer de lette resuméspor fødsel => Kbh-tid i f.m. håndtering af 3 medførende angst, for influxet nærmest tvinger ud til 3. Jeg synes fornuftigt at trække mig fra sporenes pres. Der er følelsen af at Antahkaranaen nu går vandret i det jordiske forløb på vej ud og lyset vælter igennem og kræver integration på alle fronter så det en tid vil knibe med nattero. Der er ikke meget slør imellem 1 og 2, men kontrol nytter ikke (kolde fødder), kun roligt at tillade. Afslutning kræves på noget fortid m.h.p. fremtiden, der lukkes definitivt i, ->smæk<-. En nuets pendant er måske visse krimier som jeg stadig ser skønt de klart virker skidt følelsesmæssigt. De fra de sidste dage især, hvilket kan have medvirket i natnyt. Hvorfor lade det spænde ben for lyset? Jeg ser dem kun for at fylde tiden ud. Jeg kan nok finde noget bedre til det, nu jeg igen må udøve. Og det gjorde jeg så, gik en tur og sang hele

showet. Og slappede af – med en mild krimi og lidt dansk landskabsidyl. Lidt senere spillede jeg. V. ben er begyndt at drille lidt i knæregionen også. Altså!

Hnfj 4, 17. december, og magert natnyt. Uventet, men passende. Forudsigelsen 27. okt (MF) med metaforen søn 2 (kun indre forbindelse) om ”hungersnød apr” og Saturn i Aq i dag gav forventning om mere tjubang... vel jordisk dramatilvænnning. Når Saturn passerer tærskelen er det jo hverken- eller, så hvad kunne realistisk forventes? Og hvad jeg nåede til okt var at hungersnød er længsel efter manifestation som kunne give interesse for mit derude. Meget muligt langsigtet, men jeg må følges med ku, så håbefuldt vacuum i en måned er mere sandsynlig. Jeg forevises dog at Ånden cirkulerer nederst i Antahkaranaen i et vandret blåligt kredsløb, altså har manifesteret et, men isoleret fra alt verdsligt selvom det er tydeligt og alt der er i fokus i 2. I det fysiske vil der kun være positiv holden-sig-klar, væren. Logik efter mar hvor alt det gamle smækkede i, så for kh *kan* det betyde én månedlang hunger på alle planer. 8 timers søvn, men jeg var dødtræt. Kattemor ringede, og hendes natnyt reviderede mit syn på mit i positiv retning... og så sov jeg igen...

og fik følgende nyt: alt er rigeligt klar i 2, men da intet skal blive som før er det visdom at vente med 3, vel p.g.a. kh. ”Sølvbestikket” er flyttet hen på rette plads men p.t. skuffende utilgængeligt for at undgå utid og gamle modi (hungersnød), og da jeg slap den gamle fremfærd rensedes og investeredes alt tilhørende straks i hhv. arkivet/den ny basiskonstruktion. Det har endnu max udløst 1/10 af sin energi og jeg bereder lige kommandovejene for resten. - Mine tanker går i denne tid til 2.-3. juli '19 i Ff hvor SB, egtl. PS, kom og sagde at nu gik døden over DK. Ja, stadig! **Hnfj 5, 18. december**, kredsløbet inddrager væggene i 2 i Antahkaranaen. Resten af for lavfrekvent indretning (overfladiske/dumme malerier) opløses og inder- og yder-2 forenes om at indrette højfrekvent med mine <3-malerier. Fysisk reintro fra fuldt rensed startposition, skift til asketøj med vår-energi (gul), bedre ”medicin”. På 1.att.'s bord ligger kun gode fremtidskort til slutfasen, nu går ”Åndens bare fødder” helbredt/-ende ud i verden i mild regn. Sidste bad før skoene skal hentes derude? ”Før Fanden får sko på”? Mange tyndninger.

Hnfj 6, 19. december fortsættes 5. Der afventes i 2 med lidt præg af 3 mødre-generationers yder-2 og forening af inder- og yder-2. Alt hvad der skal integreres fra 3 har endnu med basal balance at gøre, alligevel begynder ny 3 at få jf. I 2 er der hidtil kun forberedt energimæssigt, men nu arbejder 1 mere stofligt på den forbindelse imellem 1-2 og 3-4 der skal til. En slags helt personlig bardisk eller sluse at levere Ånden (spiritus!) direkte over. Der arbejdes ikke kun i forbindelsen 1-2 mere, 3 inddrages og slusen overgives (i 1), klar til at *skulle* derud at bruges. Randkommentarer: jeg kan kun *virkelige* historier! Og vil så gerne ud med det ny, men det er stadig en sej udløbstid for det gamle lort som næppe kan dække mer, hungersnød er nok en god karakteristik stadig. - Jeg var forbi søn 1 for at hjælpe med vasketøj, og denne som andre gange i længere tid var temaet oppe omkring ansvar, for eget, ikke andres. Jeg har ladet det passere generelt – har forbigående nævnt det før her, men på sidsten har jeg tænkt noget dybere over det. I psykoterapi lærte jeg at holde mig væk fra andres processer, men...

jeg mener at dette kun er noget som har med Kali at gøre, magtspil, og da spillene er luget ud hos mig er det naturligt for mig at række en hånd ud hvor det kunne være kærligt eller brugbart, også til fremmede. Der er en tendens i vort samfund til at gøre nar ad dette træk. Det er ”naivt/dumt” eller endda ”redder-mentalitet” som kommer af at have været ”offer” o.s.v., ”geskæftigt”, og ja, i et samfund som er så rovsygt at alt må være underlagt enten køb/salg eller terapeutisk grænsesætning. Forbi det er der noget højere der træder igennem, og det er etik – alle mennesker er i bund og grund 1, og vi er alle ”vore brødrers vogtere”. Den *rene*, gratis hjælpsomhed fra hjertet overfor de vi møder, naboer eller venner, såvel som i tillid at kunne modtage den er essentiel, men sjælden. C19 vil nok bedre alt over tid. Til da – jeg har brudt mange venskaber fordi der ikke var den etiske spilfrihed jeg havde behov for. De få resterende er aldrig en belastning. Vi klarer os selv, behøver

ikke nødhjælp som sådan, er der bare for hinanden, også med en naturlig håndsækning – eller ville være, hvis vi boede i nærheden af hinanden!

Det kan man ikke betale sig fra til div. hjælpeorganisationer og jeg vil *slet* ikke lappe udefra på en systemisk upper/underdog-mentalitet. Den bedste og eneste løsning er de indre linjer, selv blive fri, det befrier alle andre indeni og så kommer det ud i manifestationen – nedefra. Snart, forhåbentlig. - Søn 1 har også pirket til min opryddernatur. Det er i familie. Engang var jeg ordensfanatiker, ”flinkeskole” havde smittet af, men egentlig var min udviklede ordenssans altid en intuitiv trang til ryddede veje ud i jf for min energi. Naturligvis rynker Kali også på næsen ad den slags. Jeg fik sagt det til sønneke. Jeg gider ikke blive sygeliggjort mere fordi jeg er ren. Det interessante er at han selv er blevet forbløffende ryddelig i f.t. tidligere. Derfor det er så meget på bordet? **Nå, hnff 7, 20. december**, lyslegemet har næsten helt slettetbumsen, endda den ægyptiske ypperstepræst nu (1. dec), også han var jo fortid, alt tilbage er solbrændtheden henover lyset i den veltrimmede m til fremtiden, dog stadig ret introvert. Jeg lader ham passe sig selv og følger bare den lige vej gennem bevoksningen (12. ds.) til kurcenteropholdet her før starten.

Der er en lille afvej og en sidste hindring for fuldt integreret jf som overkommes på vejen, og fremme lader jeg til helt at have den overordnede rolle på luksuscenteret, vide alle kommandoveje, og blålignslørede Isis indtjekker min jf mens jeg går længere ind. Her afsluttes og transcenderes sidste gamle lektie om overgreb på f for lederposition – den jeg lige har fortalt om ovf. i f.m. søn 1. Episoden tog længe at tyde, men metaforen synes at sige enhed med Ånden som kommer til mig som en kraftig susen fra ”inde bag væggen i 1” som overdøver, sletter alle gamle roller og erfaringer. Træt sov jeg lidt længere, fik kolde fødder, tog sokker på – yderligere besked: nu er både f og m oppe over det hele – og i samme nu kom et rush af varme fra toppen og helt ned i mine fødder, varme på få sekunder. Mange har fortalt om at ”Ånden viser sig som blæst, susen” foruden som kraftig hede, frygt, vild, boblende fryd og talen i tunger. Det sidste har jeg ikke oplevet, men hvem ved, det kan jo komme. Jeg er indtjekket i det bestilte ny liv.

Kurstedet anedes at være bygget som hotellet i Kroatien i '18, ned ad en skråning mod havet så receptionen lå øverst, f.x. ”på 7. sal”. På vej ned i en ny tilværelse starter jeg ligesådan. Status: først blev jeg færdig med at gennemgå alt fra *de* gamle liv (Ssp, Kry) – normalt foretaget pr. enkeltliv efter døden m.h.p. et nyt opgaveliv – afsluttende med den gængse skærs-ild (Ff), og så den dybere (MG, MM, MF), og så repetitionen af det sidste basale gamle i starten af det ny kredsløb – i slutfase her op til jul. I morgen, på vinter-solhvervsdatoen, danner Saturn-Jupiter-konjunktionen Betlehems-stjernen som den også gjorde 6-7 år f. Kr. Det sker først igen om 700 år iflg. xx. Det tror jeg gerne! **Hnff 8, 21. december**. Jeg tror *næsten* at det virkelig var det sidste med den erkendelse ovf. Den synes ”det sidste søm i tagpap-resuméet” som skulle til før det ny liv reelt starter – med behov for forankring, for al jf er ryddet. Der samles energi til udad, men OBS! al power køres ud, og jeg var alle dage mystiker. Det ny liv vil tilsvarende foregå i randzone og netværket ud i 4 dannes ved væren, ikke vold... passende digt til kapitlet kom lige...

Hnff 9, 22. december, og da jeg vågner mærker jeg prompte det, jeg forstår ved julestemning, den jeg altid har haft, men ikke oprindelig vidste var helt uafhængig af alt gejlet. Jeg har aldrig som nu været bevidst om samtlige årstidshverv, punktum. *Er* det kun disse overfladiske hverv der præger drømmene som f.x. den i går? Den var tydeligt noget med det... nej, det er ikke kun dem, for jeg har fået forudsigelser uafhængigt deraf måneder forud og ikke *på* hvervene. Natnyt: søvn er sagen for den ny jf's 3-4. Der kommer tydeligvis energi fra 1-2 dertil, skønt stadig i 2. Det er som at lære græsk, 1 bogstav pr. dag m.m. – hvert bogstav var oprindelig en metafor, ikke kun en lyd, men jeg ser snarere kinesiske skrifttegn i typisk kvadratiske rammer. Græsk er logik, fra nær Jordens centrum, i slægt med DK's urbefolkning, men kinesisk? Solopgangens land... en tv-udsendelse fra '17 om en tur Ø-V gennem Rusland underbyggede mig i at fjernøsten, sidste bastion før ny tid, kommer meget på bordet i måske især sep '20. Hexekedlen syder næppe mindre end i '17...

Alt er i voldsom forandring – klimaet, medfølgende ændringer i vegetation, dyrebestande, menneskelige forhold – der tales meget om Amazonas, men den endnu større Tajga skrumper lige så fatalt og måske end mere ekstremt korruptionsbaseret under Putin (den ny Stalin!), for egoer ser så kort. Det sagt – mennesker er skyld i meget, dog ikke al global opvarmning. Hvert eneste skift mellem kosmiske årstider har medført naturkatastrofer, for Ånden bare forandrer som på et tidspunkt stabiliserer. Det er håbløst lige nu at forudse positivt hvordan midti ødelæggelserne, men hvorfor skulle de ikke også betyde frisk start? Fjernøsten vil absolut også føle grovfilen i '21, '22, '23... bortset fra at ¼ mio af Jordens samlede befolkning på hvad, 8½ mia?, nu er døde af C19. Men der har før i Jordens historie været få overlevende. Jorden skyder ham. Under er en ny ham, ny verden, ny jordisk hud-mikrobiologi med et nyt sprog – en ny race? Jeg synes det er tydeligt at Manuen er ved at afvikle den ariske races tid. Og så? Jeg rager måske lidt højere op og ser længere, men alle må vi bare handle sandest muligt i nuet.

Hnfj 10, 23. december, og jeg flytter ind i den ny jf i al viis hygsomhed og laver 2-dimensionelle udkast til min overflades karakter i rene, klare farver på h baggrund og i øvrigt i standard-mål – og samler dem til 1. Jeg forevises at let adgang til al åndelig funktionsviden inkl. Akasha rykker ind. Dette finder jeg åbenbart en lidt træls studieforpligtelse, men OK – og en overflade-forankring som taber som længe nok har huseret rykker ud. Et nyt voxenliv til 3-4 skabes travlt i al omsorg over velkendt 3-dimensionel læst og ”brun” ryddes væk, udrenses, fasen forlades. Fønix er fuldført så kh blot skal skaffe sig af med ”4 spinkle stivere” før det ny gry. Ude-skoene er der. - Svimmel aften og søvnbevær, men vilje er en god ting. **Hnfj 11, 24. december**, efter afsavn med rige erfaringer tilknyttes jeg den rette handlekraft til det ny 4-arbejde... NB! Tilgivelse er al fortids pas til fremtid! Først da, befriet af gamle kønsbalancer, starter integrationen af 3-4 med/i 2, fremtiden er NU, og *mindste* ubalance fanges. En ikke helt fjernet kulisse kjuler endnu de hellige harmonier lidt, men de *lyder* sagte ud i 1-2, giver genklang – examensfest og total forening! Overfladen afventer...

Se, det var da et natnyr! Det synes som jeg skulle få lyst til at komme ud lige så stille i nov '21.

Hnfj 12, 25. december, samtidig hnej 1, og lyslegemet indtager helt æterlegemet og det fysiske legeme hvilket nok vil provokere (aka hnfj 12 '19 for dec '20/jan '21) . Bevidstheden går altså helt ud i overfladen nu, i 3, alle planer er forenede til det ny, udad må så være rette handlemodus. Musikken vil muligvis især komme med her hvor jeg begynder at ”rulle mig ud”, blive fortrolig med min jf, og det sket vil næste fase, 4, hente mig i vejkanten og iføre mig min igangsætter-kapacitet, en slags ”sko over det hele”. - Juleaften bød på en hel del udfordringer. Søn 1 og 2 har som deciderede modsætninger hver deres sarte punkter og usikkerheder. Søn 1 har meget sikre sociale fornemmelser men er lige så dyb som søn 2. Søn 2 har ikke samme sociale fornemmelse. Begge har, men søn 1 *er* den, søn 2 definerer dens tekniske baggrund. Hvad er intelligens? For mig at se er det hele ens udtryk og alle udtryk.

Det er let at elske søn 1 for 2 og mig, for vi har brug for hans sociale intelligens, helt ret til den ny tid hvor tillid og renhed skal i højsædet, men tiden er ikke endnu, og det exponerer begge. De har begge en slags minimalt mindreværd over det de aner ikke helt tilgang til, er derfor meget ”sikre” i deres køren-frem om div. og kommer let på kant med hinanden i – vist for søn 2 god, gammeldags magtkamp om hvem der har ret! Søn 1 blev gal i hovedet og sagde kraftigt fra, ”han var ikke en idiot!”; men kort efter gjorde han faktisk det samme overfor mig, der selv blev usikker. Jeg er midt imellem, tænker knap så hurtigt som 2, fornemmer knap så skarpt som 1 i konversationsmodus hvor dybden ikke ligger lige for og trak mig fordi jeg følte behov for at genoverveje noget. Det har jeg så gjort, så NU er jeg sikker på det. Overordnet handlede *vores* snak om hvorvidt en kaptajn, konge, leder er nødvendig, er kompetente, lige rådgivere ikke nok? Jo, i mindre komplicerede sammenhænge i dagligdagen.

Ledere *er* nødvendige til overfladen, *især* kortvarigt i konflikter, truende situationer, katastrofer. Et respekteret overblik der beslutter kursen – og helst *valgt*. Lige eksperter kan være meget uenige.

20.12.0651

STJERNEMØDET

**Om Saturn og Jupiter meldes
i talrige gamle sagn
Far og søn, par eller brødre
var de, i al fald af navn**

**Men det kom til stridigheder
i alle for Saturn en bét
Jupiter rendte med magten
og Saturn blev 2. planet**

**Så når de nu træffer sammen
i Betlehems-stjernen igen
vil Jupiter så erklære sig
etteren blandt guddermænd**

**Eller får Saturns sylfider
og satyrer igen førsteplads
Måske enes de omsider
i Vandbærerens stjernepalads**

6. SIN ASKEGRÅ PUPPE

Det er dejligt at have sønner der selv rydder op. Da søn 1 nys fejede mig af og jeg lod det passere, ringede han kort efter og sagde rent ud at han ikke fandt sin opførelse OK, punktum. I dag ringede søn 2 om konflikten fra i går. Facit: han var klar over at han måtte blive mildere. Mænds opgave er at lære at takle testosteronsk magt. Det er ikke afgørende at få ret når man har det men at finde ud af at være enige om at være uenige. Jeg forklarede søn 1's synspunkt: det er da ligemeget hvilket parti er mest korrupt når man ved begge er og ikke orker gå ned i detaljen fordi man er udbrændt og i øvrigt ikke er detaljedybdenørd som søn 2. Så må det være mere aktuelt om div. personer er straight eller ej, og det er søn 1 en ørn til at mærke. Men de kan være for naive m.h.t. *deres* forbindelser, og man vil vel helst vælge det mindste onde, sagde søn 2. Jeg tror dog at søn 1's fornemmelse vil guide ham også her så han før end siden valgte ret. Vi var enige om at søn 1 er blevet skarpere de senere år, men indhenter han søn 2? Næppe. Heller ikke omvendt.

Vi er alle forskellige og kan ikke undvære hinanden, som perler på en åndelig snor er vi bundet sammen i 1 guddommeligt smykke. **Hnej 2, 26. december**, og jeg har påbegyndt en liste over hnf/ej'ernes spådomme for '21 til morgen. Som ventet underbygger før (fysisk) og efter (esoterisk) hinanden... Natnyt farvedes af en håbløs fortvivlelse som igen sneg sig ind i aftes og blev til om jeg egentlig gad ud med mit hvis aktuelt? Alder, ubrugelig... det er utroligt så appellerende disse gamle, nedbrydende energikredsløb kan være, men sekundet efter fattede jeg mig og Åndede mig ind, væk fra det... studerede det lidt – sølle fantomer der søgte et hjem – i drømmen tomme, gamle, døende, drænende energiformer der sneg sig ind i 1-2, men beslutsomt blev ”slået ud af hovedet” igen, netop ved indre kontakt, ikke ved at foretage sig noget ydre, suppleret med besked fra Al (mit højere aspekt) om at jeg ikke er i afvænnelse med handlen bare fordi jeg p.t. holdes neutral i den sikre ”Thowra's hemmelige dal” hvor det ny liv, beskyttet af ”kongen over alle heste og hans vasaller” skal formes til verden længere henne som ”Baringa” (aborigint: ”lyset”).

Det tager tid at slippe helt fri af kh's *mentale* billeder som også danner tåger lige nu i al døden. Billederne er skabt og ønsker ikke opløsning, men det er en del af min opgave. Samtidig slipper tilbøjeligheden mig helt, og den er føj, så fint. - Jeg vil brodere lidt videre på det med at gennemskue folk ovf., for det har også været *mit* problem. Min barndoms programmering lærte mig at *ikke mærke*, og derved blev jeg et let offer, sådan set formålet i Kali hvor alt var herre-slave. Psykoterapien lærte mig at stole på mine sanser igen, men det tog tid, ikke mindst at handle derefter i nuet – hvis det var tydeligt nok. Der er alle grader og lag. Jeg spurgte engang en clairvoyant hvordan han så om folk var helt sanddru. Han ”så” 2 ringe i halscenteret, og hvis begge var ”Ånd-blå” og de ”faldt sammen” var de. Som foroven, så forneden. Heureka! Den metode bruger jeg bl.a. i dag. Een ting er om folk har rent/urent mel i posen. En anden er hvis de har rent, men misbruges i uvidenhed, falske profeters kendetrick. Rigtig mange orker ikke at udøve bred analytisk kildekritik i anden række. Det gjaldt også mig, uden de store konsekvenser, men...

jeg lærte af det, en sidegevinst med den hovedgevinst at det heller ikke var sådan jeg skulle virke. Jeg skulle kontakte centrum – altid. Det løser alt uden besvær, for alle, ovenikøbet. Renhed vil altid ende med renhed over tid – hvilket selvfølgelig kan være problemet! Men med den hovedrengøring der foregår overalt er tiden her NU. Noget jeg fandt ud af i mine 5+2 år med xy var hvor afvænnet jeg var med hug og stik ved at have distanceret mig fra mulige uddelere, nærmest totalt de foregående 10 år. Omvendt undredes xy over hvor let, afspændt alt var med mig. Ét formål med C19 er givet at mindske spændingerne. De tiltrækker hug, skal afskaffes. Måske giver C19 først extra konflikt hvor man skulle have været skilt forlængst, men så sker det da! **Hnej 3, 27. december**, ny start på det modne voksenliv, jeg knytter 3-4 tættere sammen med 1-2 for styrke. Et billede af at de nederste legemer samles med resten nu Antahkaranaen er nået ned. Jeg vil gerne ud

med sangen, men skønt overfladen rækker til kronen i det nederste spektrum (indikeres sommer?) inkluderer dette altså den haltende kh hvor jeg stadig ”støvsuger”.

Mit grej til det magiske livs 4 er ved at samles, men må afvente at dette vigtige arbejde er gjort før kh overhovedet kan begynde at *klare* at se mig. Når det er gjort – og den vej er ikke skabt, den skal jeg selv finde skønt jeg ved hvad den indebærer (transmutation) – er alt klar, men det kan kun fungere hvis 1-4 arbejder som et hele nu. Jamen jeg er da klar over, helhed 1-4 også skal øves... endnu et ”sidste” nøk. Jeg mener: en øjenbrynsblyantstump af guld er yderste overflade-forædling og snart opbrugt, ikke? - Siden ca. 7. hnfj (hvor jeg vred højre ankel grundigt om!) har jeg haft let svimmelhed, mest morgen og aften når jeg rejste/lagde mig. Det har optrådt tit i mit liv, gerne efter fysisk overbelastet (svækket) jf. Underligt når hovedet holdes ligeud men øjnene i st.f. at fokusere og bevæges i ryk absolut *vil* glide ufokuserede hen over ting mod højre (altid) => jf. Ankelen var straks OK, dog øm – er endnu. Jeg *ser* tydeligt den manglende jf, men kan jo ikke gøre meget ved det. Kattermor rang om samme håbløshed som jeg meldte om 1.hnej.

Når alt gammelt er færdigt med og intet af det man ønskede og sled for er forbundet med noget derude kan en medfølgende tom- og håbløshed vel ikke undre. Jeg gider bare ikke lide, så jeg Åndede det væk da og anbefalede hende do. Vi to har vor egen cc-forbindelse. Adamus anbefalede at benytte vore lige. Det er ikke just alle man kan vende disse ting med, jeg har mine lige sønner og xx, hun kun mig. Tomheden afspejles tydeligt i natnyt. Hastværket inden hnf/ejrne med at afslutte alle processerne giver en vis mening. 11. hnfj meldte at ”far = mor”, altså forenet, kan det samme, udmærket udtryk for de røde og blå jf-gaver klar under sengen til jul (29/1, MM). **Hnej 4, 28. december**, 1-2 søges nu forenet med 3-4. Endnu er jeg kun id med 1-2, al handling og fremtidige muligheder forholder sig i ro dér, men min væren søger (apr, hunger?) udad og bliver støt forankret derude, guderne må vide hvordan. Alt i den ny cyklus er ikke fremmedartet men ukendt, dog har jeg min stærke selvbevidsthed/tillid og snuser mig frem efter de materielle forankringer...

temmelig ubevidst, men Moderens måde at ”kunne samme” på. - Det er gået yderligere op for mig hvorfor jeg skulle til Kroatien '18. Turen var én forudsigelse om hvad der kommer. Overgangen til Aquarius foregik ikke kun op til 2000. Den har foregået siden ca. 1875, og den sidste delproces, 2. verdenskrig, er kun ved at afslutte i Ø selvom vi har set en hel del retablering af lands-individualitet. Hvad ligner også et regime som Sovjet-unionen? Eller Kina... Columbia, Bolivia... ja, jo, al indlæring har været vold i en eller anden form her i Kalis fysiske sfære, men har vi da ikke snart fået lært at minimere den!? C19+mutanter er nok den geniale inddæmning. Hvem kan slås med 40 i feber og lungerne hostet vrangen ud på? Eller under katastrofer? Moses førte israelitterne ud af slaveriet under en (de 10 plager), Cleopatra og Ægypten faldt p.g.a. en, har man også indset. Hun var ingen dum tøs, som historien (m!) har gjort det til. **Hnej 5, 29. december**, 1 med A1 i 4, ordner forbindelser 3 til 4, ellers uden kontakt hermed, ser kun på. Jeg er tryk indeni A1 = nok *er* den mulige forbindelse her, men den skal ikke handles ud endnu.

Jeg *ser* muligvis noget slemt komme: mine øjne virker fint, men samarbejder uvilligt. Jeg smed et par kort i går ang. partner, for jeg følte igen at det var en Saga Blott og i øvrigt ingen vild længsel, men svaret er stadig at der skal komme en. Kortene viste ikke overraskende at han havde sit at slås med (som xy, jeg var nysgerrig skønt jeg har afskrevet ham) og for os alle sker der tydeligt *noget* mere afgørende i april. Et møde, plets kud, resultat, langsigtet gunstigt, OK, det har kortene sagt i årevis. Men det er da meget skægt at lægge dem. Svimmelheden gik forresten væk i går morges... jeg vil gerne snart ud at gå igen. Det giver følelsen af stadig at kunne fungere derude. Der er ingen facitliste for et liv, men jeg ville ikke kalde mit lige nu naturligt for mig. Hvordan også, det jeg ønsker er jo stadig kun indeni. Jeg *har* bemærket at andelen af tv-udsendelser med <3 er øget - det seneste år har budt på flere. I går så jeg en meget smuk svensk film, ”Som i Himlen”, som dog stadig endte vemodigt udenfor døren ind til mig, hvordan kunne den andet? Endnu. Hunger.

Hnej 6, 30. december, Al er i gang med at organisere 3 til 4, men noget hæmmer. Godt nok er ny 3-4 grundlæggende æterisk forsynet nu og alle planer for et magisk liv færdigtegnede, mit liv frit af astrale og mentale skyer, men *min* indre-tekniske magiker kan kun påvirke en lille del i "Saruman's snestorm", kh's uvejr er overvældende lige nu og der skal stadig påvirkes fra 2, i sikkerhed. Mon ikke det var det uvejr jeg så komme hnej 5? Når alle hnf/ej'r er klar på listen vil jeg lave et forenklet overblik over hvad der vil præge '21. Lige nu ligner listen et kodeskrift som jeg kun lige akkurat selv kan tyde. - Jeg tror, jeg pludselig forstår yderligere hvorfor alle talenter skal slippes helt i en slags 0-punkt før ny manifestation. Ikke alene skal al gammel energi ud af dem, jeg skal også finde tilpashed i kun at være, energien bag dem. Har jeg det kun godt når jeg udøver dem ligger al min id jo i dem. Nok er de udtryk for mig, men kun for en lille del til Jorden. Jeg er andet og mere. Jeg er til et helt, ubegrænset univers, og alt det udelukkes ved kun at være id med de jordiske talenter. Ikke før sidste måneds tid har jeg fundet mere ro med dette.

Søn 1's explosion juleaften spørger stadig i mig. Den blev startsignal til mange diskussioner med søn 2 om Åndskontakt, overflade og mindreværd. Vi har lige haft en snak mere. Et hovedproblem som både søn 1 og jeg har stået overfor er at vor intelligens-type har det hårdt i samfundet. Det ser både ned på os, beundrer og roser os, frygter os og oveni al den selvmodsigelse foretrækkes analytikere og teknikere, for de er "realistiske", til Jorden, forstås, så ud over de generelle traumehug vi har fået i så rigt mål har vi også haft dén byrde at bære i Kali. Hvis ikke det indbød til indbildskhed kunne jeg være fristet til at mene at de af os der påtager os hovedopgaven at være udelukkende kunstnerisk udover spirituel simpelthen må være i særklasse. Omskrevet til at den ny tid går tilbage mod Ånden i det store kredsløb, og dér vil vor intelligens-type ganske givet blive mere nødvendig og altså værdsat. Det er ikke særlig sjovt konstant at føle sig dum/naiv/udstødt. Én normal reaktion er at forsøge at tilegne sig viden i forsvar, vel også interesse, men...

uanset hvor megen viden man tilegner sig, også om interesser fælles med "realisterne", kan man ikke benytte den lige så "smart" fordi ens intelligens ikke er kringelkroget, men direkte (når traumerne er ladet bag). Store, *sande* (sjældne!) kunstnere har <3-forbindelse direkte Ånd/Jord, ikke kroget, som det *kun* jordiske sind. Ingen vism/k jeg har hørt om eller kendt har været specielt benøvet over konkret intelligens. "Love lifts us up where we belong". Uanset hvor lavfrekvent et plan er kærligheden langt klogere end det konkrete intellekt. Den viser altid opad, men misforstås så tit, hales ned – og dør. Den høje kunstner har integreret intellektet, transcenderet det, fornemmer intuitivt mere end tænker. Det kaldes "dumt", for ulærd i Jordens kranger-skole er en der går lige veje nem at bondefange (så vi bør holde os fra politik *p.t.*) og så er der dog så meget brug for dem til at forbinde det konkrete sind med Ånden. Jeg aner, søn 1's opgave er den sværeste, men hvor jeg elsker begge mine sønner. De er så rene og direkte... gid Jorden snart ville dem.

Jeg har tit grinnet mig halvt fordærvet sammen med xx når min "dumhed" blev afsløret. Han har altid forstået at min intelligens ikke var hans underlegen, bare lodret, forbandt hans tekniske vandrette med himlen før han selv gjorde. Det skal ske indeni os alle, hver og en. Jeg har en vis teknisk flair, nok i alt fald. Det er ikke dér jeg skal gøre mig, heller ikke konkret analytisk, men hvad, min intuition er så trænet at jeg f.x. kan få beskeder om verden som nyhedsmedierne aldrig kunne få lige så nemt. Mindre detaljeret fordi jeg ikke er så interesseret i det, men det kan søn 2 så. Søn 1 *kan* ende med at gøre som jeg – eller også sker der det jeg af og til har formodet – hver af dem finder frem til deres modsætning – hinanden. - Det er svært at sove p.t., er støt blevet værre over det sidste ½-år og nu – *hvis* man kan sove før midnat vågner man kl.2-5 og kan ikke sove videre, "man" = ikke kun mig. Før i tiden fandt energierne ro om aftenen. Nu er det omvendt. Det er umuligt at få en fornuftig søvnrytme. Til gengæld havde jeg en skøn oplevelse 4-5. I går skrev jeg et digt om at elske. Det kommer nok efter kapitlet...

og da jeg vågnede, lå jeg med en følelse af at være Ånden så nær og virkelig elske den, mig. Det affødte tanker om hvorvidt jeg med alle mine talenter og gøremål simpelthen havde hindret at den

rette m kunne komme ind i mit liv. Så udadrettet, hvordan så tiltrække? Det var jo ikke det jeg udsendte! Men skønt jeg ja, skulle lære at tiltrække mere *var* det ikke kun mig der rakte ud, og hvordan kunne fremtidens m række ud når han ikke var der? Xy kom nærmest og var reelt ikke klar da jeg rakte ud. Der var vemod i nat, måske skulle jeg have grædt, jeg valgte nej – og gør det NU.

Hnej 7, 31. december, igen 1-2 med min 8 år gamle fremtids-handlekraft til overfladen som er lige så meget 1-2 (søn 1!). Halvbevidst proces, det æterisk-fysiske præges af lettere udrensning og forstyrres af "klokke-genlyde" over meget tynde slør imellem alt, fysisk, åndeligt. "Plejhjem", med forsikring om at dette *vil* slutte og tiden komme til det musiske. Al arbejder p.t. med at knusefortære, transmutere udfordrende gamle is/skærveskår i 2 for at blive forynget, klar... nås det? Og igen en hentydning til påske '22 m.h.t. genfødsel af skuffen, så glæd dig, plej, leg, voks.

Tja, det er jo ikke andet end forventet for '21. I dag er det nytårsaften, og det vil jeg nu indstille mig på. - dejligt, sønnerne overens, lettere misforstand – det var faktisk som sagt til søn 2, 1 kunne sagtens selv, og også han havde tænkt over jule-sammenstødet så det knagede... anstrengende aften med søvn ca. 3 som altid. Proppet som pokker, tænk at jeg gider mere, nå. **Hnej 8, 1. januar '21**, og natnyt fik mig til at rette i 8. hnfj. Der er altid småting der kan tolkes anderledes i lyset af ny info. Det lader til at Al nu selv knuses til luft, altså afslutter processen her aug hvor der kræves "hellig isolation" for at transmutere gammelt ved væren, en helbredelse, forløber for...?... hvorpå færdigt, heldækkende æterisk stof helt fra '07 (14 år) bringes ud til det ny liv, men på hemmeligt tærskel-lager fordi afventen stadig er nødvendig = at drage til "Thowra's hemmelige dal" (12. hnfj '19 for dec '20). Hele '21 handler vist om dalen – udglatning og foryngelse. Der er en stemning som i Kroatien '18, lang- og møjsommeligt retablering efter krigen, stadig hviskende bagom.

Jeg så et illusions-show med Jan Hellesøe fra nytårsaften. Han vidste at han flyttede folks samlepunkt (fokus) og brugte et helt show på at vise mulighederne. En smart måde at søge at bibringe bevidsthed på – tilstrækkelig uforpligtende for majoriteten. Man kan sagtens stille en bil på en scene på den måde. Jo flere i en forsamling (villige!), jo mere energi til at flytte de stædige foki fra deres ankerpladser. Yeshua bespiste en hel folkemængde med et par brød og fisk på den måde. Det samme sker i mirakelhealing. "Din tro har frelst dig" betyder at når folks fokus er flyttet – fordi de er klar – er det kun deres tro på at det nu er her de står der fastholder helbredelsen, derfor er tvivl så ødelæggende. Verden og alt i den *er* bevidsthed, formen er illusion, sygdomme altså også. Flyt fokus hen hvor du er rask og tidløs... hvordan kan det gøres med andet end bevidsthed? Hele mit liv har handlet om at flytte fokus fra de ødelæggende, traumatiske forankringer. Jeg ville så gerne ud med mit show – vise ærligt hvordan man selv kan.

Hnej'rne de sidste dage har meldt om knusning af gamle skærver/is og fortæring, transmutation af dem. Det er overflade-ændringer m.h.p. foryngelse, og jeg mindes hnfj 11 fra '19 for nov. Jeg foretrak at processe en gammel, furet gulbrun lædermappe fra morfar inkl. løse extra-tasker frem for at vælge en ny, glat, blank, gylden læder-mulepose alt inkl. Nu forstår jeg at den ventede længere henne når morfars mappe m.m. var processet. I aftes tænkte jeg lidt over alle de gamle systemer – chakraerne, rabbinernes Livets Træ, de 4 (5, Ånden selv!) elementer, sakramenterne (28. aug, MF)/indvielserne, det nyere stråler, også DJ havde et overleveret grafisk system han forklarede CCa og som jeg tegnede for at se det – det lignede et menneske og var naturligvis synonymt. Ca. '11 så jeg at vi faktisk har 4 køn og skrev det i DsD, m's indre/ydre og f's. DJ fik mig til at se at vi havde 4 hver, hos Naguals næsten integrerede, aka Fortune's Livets Træ. Delvis påvirket af mig fandt søn 2 frem til 4. Der er ikke 8, m's 4 og f's, dér sætter jeg grænsen. Det er energier, synonyme med ovf. systemer, og Fortune's Træ, baseret på den jødiske Qabbalahs, viser det egentlig bedst:

I det er der to søjler (Salomons tempels Jakin, højre og Boaz, venstre), 1 h, 1 s for hhv. m og f. Det fys/æt (Malkuth, Yesod) er forenet som vi hver er det i vor krop, det psykiske er hhv. m og f, og først øverst (Kether, aka Brahma/Maha Vishnu) samles de i 1 igen. I midten er der 2 hvor de integreres (Tiphareth, Daath). De f sfærer er samlede på m søjle (Netzach, Chesed), de m på f

(Hod, Geburah) men byttet om øverst (Binah, Chokmah) – som kønnene faktisk gør på dette niveau, og jeg ser tydeligt en 4-delning – som svarer fint til den jeg fandt frem til sidste år, hvor jeg kalder fys/æt for 4, æt/astr 3, astr/mental 2 og mental/spirituel 1. Alle systemer virker udmærket indbyrdes og afbildes i drømme som mere eller mindre imponerende m/k arketyper, en anden betegnelse. Hvorfor jeg tog det op igen? Formodentlig fordi jeg er ved helt at transcendere dem. Modsat da jeg startede møjsommeligt med dem falder de mig så lette at overskue nu, hvor alle 4 samles til ét. Det er dæleme gået stærkt det sidste års tid. Lidt mer viden fås på visdomsnettet.dk, *ret* seriøs, men der er som sædvanlig ingen garanti derude, jeg tror mere på intuitionen...

for her traf jeg igen på yuga-regnskabet – det gale, altså. I Kry kap. 13, 30.mar beskrev jeg det i meget koncentrerede vendinger. Jeg følte jeg havde godt fat i det da, men jeg har endnu mere nu, så jeg rettede *lidt* i Kry. Intuitionen i det var at jeg pludselig *så* sammenhængen i at når døgnet har lidt over 24 timer efter uret – skudår hvert 4. år – er det logisk at det kosmiske ur også varierer mellem 24 og 26.000 år, en yugacyklus – man regner i cykler derovre – og en Maha Yuga stemmer med de geologiske epoker på 24-26 mio år, hvad det gale regnskab ikke gør. **Hnej 9, 2. januar**, alt samlet til start i det ukendte liv, perfekt udgangsposition i næreste periferi af Silk/Rat. Jeg har modvilje imod at manifestere mit herude efter rekreationen trods min længsel, og fint, det foregår stadig kun 1-2, for 3-4 har kun gamle, ubeboelige hus-strukturer, alt er tømt ud, intet ligger dog nu hviskende i baggrunden og skal væk. De kolde skaller står rundt omkring. Skal de renoveres til beboelse er det ikke mig der skal gøre det. *Det lærte jeg '15-'17 til bunds. - Gik tur i dag. Det letter lidt på lårhalsene, men jeg ville gerne gå lidt mere til den. Det får jeg bare nej på stadig.*

Hnej 10, 3. januar, forankringen til det ny lysliv ligger klar, men jeg er åbenbart ikke klar til at forpligte mig endnu. Det stemmer fint med hnfj 10 og hnej 9. Jeg er stadig på luxusferie efter at have ryddet ud, men der retableres og gås fra plejehjem i 1-2 til ferie i 3-4 hvor jeg nu har tilstrækkelig overflade til at færdes ude, så der *er* en fremadskriden. Det handler imidlertid ikke om at optræde endnu, det er der ikke overflade til (hnfj 10: heller ikke ude, selvom min transmutteren hjælper til) og jeg er noget utålmodig, men det er ikke spildtid, jeg trimmer min jf til brug, ”får de sidste æteriske Kali-rester under tåneglene ud” - igen overens med hnfj 10 – og forbereder roligt at komme ud. Fjordhøj har det givet heller ikke for nemt i '21. Kort anbefaler partnerskab af en art i en streng periode. Det kan jo betyde meget. Jeg vil snakke med Lis en af dagene. Spillede i dag. Ny klange kom til mig... **hnej 11, 4. januar**, arbejder på at etablere mit, strukturen er klar og fokus vendt fra krone til rod modsat hele den første del af mit liv. Som jeg har fortalt før er energien altid løbet nedefra og op med kolde fødder som resultat.

Nu er det vendt, jeg arbejder med nedad og på vejen fjernes (nu) unødigt ufokuserethed. Ånd og krop samarbejder både i 2 og 3 om at få færdigindrettet og få æterlegemet gjort tilstrækkeligt til 4, for jeg er endnu for sart til en mand herude at skabe noget større med – forbereder i 2 til et større æterisk indtag. Min musiker har endnu ture ind i 1-2, hele lydregisteret er ikke manifesteret endnu, kun en sext imod en oktav, og der skal skelnes meget mellem skidt og kanel i det der skal integreres fra 4 til 3. - Sent i dag efter en gå/gym/sangtur har der været et stort influx, ganske som lovet i hnej for jan. Jeg mærker det som pludselig inspiration, udvidelse, og jeg elsker det og kan knap vente med at skrive om det. Det startede egentlig i går med en udsendelse med dr. Margrethe om kongerækken. Jeg har altid agtet men aldrig *studeret* hende og blev helt ydmyg. Bredspektret, kunstnerisk, fornuftig, ren og åndelig, helt rigtig, et futuristisk lands-overhovede: kvinde, og tjener for sit (demokratiske!) land – som fandt det rette partnermatch til at løfte indbyrdes, også selvom der var udviklingsarbejde med kønsteamer...

jeg kunne godt have været lidt misundelig hvis jeg havde været dum. Det har haft sin pris og jeg ville ikke bytte trods meget lignende evner. Det var jo ikke mig... men kommer måske nu i høj form... hvilket førte til det med nu at være vendt. Der har været drømme om at være vendt på hovedet mindst siden aug og jeg har forstået, men ikke *forstået*. Det er da klart jeg aldrig rigtig har

skullet realisere noget i verden når al energien løb *fra* jf mod kronen, kun kunne holde/få varmen aktiv, ved at *gøre* jf. Aldrig bare havde hul igennem hvor andre blot strøg ind på ”plads”. Og så de stive lårhalse... jeg så pludselig sociale søn 1 for mig, usmidig overalt. I 3-4 taler vi stive led. I 1-2 ved vi at fysikken er den mest konkrete illusion, men stadig billeder. Et bord *står*, men i en seance kan man opleve at det svæver og ikke kan presses ned, for det *står* i luften. Seance-mediet viser os at det kun er et billede, vægt o.s.v. har 0 signifikans her halvt i 2.att., som når DJ brugte drømme-kroppen i 1.att (eller Yoda løftede flyet op af sumpen i Star Wars). Ikke sært at 1.att. frygter alt ukonventionelt og praler af sin styrke – dette mindste visne blad for Åndens vind.

Fokus *er* konkret power. Ufokuserethed kræves når det skal ændres, tydeligt i drømme. Søn 1 har svært ved at bevæge sit (især siden '00 støt stivere) kropsbillede, stift fordi han holdes halvt i drømme/trance hvor det ikke er kraft der tæller, men fantasi, evne til at kanalisere Åndens energier uhæmmet af 1.att. dogmatiske opfattelse. Ikke sådan at han/vi aldrig skal bruge en vis power i 1.att. mere, men så længe energien har skullet ud af rod og op i krone for at laves om har vi måttet anstrenge os uanet mere fysisk end andre for at fungere – han blev endnu før grå end jeg, i tyverne, både født senere og m, mere yderlig i 4. Uden fokus = ingen power eller skaben/opretholden *noget*. Gudskelov det vender. C19 kræver fokus ved *start = selv*. Og så stødte jeg på noget i Fortune's forord til hendes Qabalah (som jeg vil genkikke lidt i). Steiner mente at vi i Vesten havde behov for en mere intellektuel vej og skabte antroposofien efter teosofisk inspiration. Fortune genskabte den vestlige alkymi/mystik baseret på den jødiske esoterik hvis alle udløbere udraderedes af sin egen efterkommer kat-kirken i middelalderen.

Hvorfor kat-kirken, Lissen, stadig så nedladende? Alle religioner er nødvendige indgangsporte, alles selvjustits har haltet hvor de som det eneste burde have kunnet stoles 100% på. Jeg kan ikke med nogen af dem, uanset hvad de har skullet overleve, uanset hvad godt der findes i dem, for det gør der absolut... men altså... Desuden fylder ordet ikke så meget. Alt udspringer af noget, kat-kirken af jødedommen, buddhismen af hinduismen, forandring er et must, udradering af sandt grundlag ikke. Ånden er samme. Kat-kirken lod kun én vej leve, hengivelsens, opofrelsens, Østen var visere – folk er forskellige, så her tolerere(de)s forskellige sideløbende veje. Men intet sker uden grund, og de materialistiske V racer hvis karma var at få herredømme over stoffet behøvede måske netop kun hengivelsen til rette modvægt, i alt fald indtil reformationen, snerpende i pragmatisk retning med prot-kirken (nå!). Søn 1 holdes klart i hengivelsen som også xy gjorde – om ikke frivilligt kunne de tvinges til at *leve* det, eneste udvej overfor et materialistisk system – OK for sin tid, men mod slutningen af den stående til opløsning.

Hnej 12, 5. januar, integration af æterisk 3 trætter m, kræver søvn, omsorg 1-2, kronen har nu nået jf... men kun liiige til grænsen til 3. Den kun max 2 år gamle mekanik kan endnu ikke håndtere 3. Ikke desto mindre – jeg søger af vane limboet mellem 2 og 3 (stranden) da jeg forlader 2, men nu presser instinkter og talenter på udad, energien er vår-fin, ”trøst dig”, startpositionen gunstig. Starten er lidt tung, men jeg drager ”fra stationen” ud på min personlige rute – m hentes, stadig lidt groggy men *med*, og P i slumrekø på bjerget eller bagstræberi er slut. Vejen går lige frem, passagen er lige netop åben, og destinationen er *ikke* stranden, tværtom. Det passer fint med hnfj 12 og er som ventet. Håbet ville nok have haft lidt mere fart på, men til hvad nytte – i kh? Kunama kom hjem '20-'21 til den hemmelige dal, fri. Nu begynder hun på Baringa, det tager 1 år, og først 1 år efter kan han drage ud. Jeg er ingen hest, måske går der 9 mdr. og 6 mdr., så er det vår '22, men det vil jo vise sig. Efterhånden lever jeg alligevel mest indadtil, 1½ år mere på den måde vil ikke være nogen bét. Nå, nu vil jeg lave en medgørlig oversigt over hnf/ej for '21.

20.12.0652

STRÅLEVEJEN

Der har været møj i mig der ikke spor var mig
og hele møjet handlede om kærlighed fra dig
dig der hører/læser dette viseverseri
den dig som Ånden blev dual for at bli' spejlet i

Den dag jeg gennemskued' dette store svindleri
og blev til mono så jeg alt det hvoraf jeg blev fri
Her kommer det, og det er STORT men listen ikke lang
jeg skrev det kun til minde om en tid der var engang:

Hva' så om ikke jeg blev NOGEN bare jeg blev mig
Det må vel være primært at man selv kan elske sig
og selvom verden glemmer mig, hurra, så husker jeg
Mit spor i sandet svandt men i min Ånd lyser dets vej

og er det ikke skægt, fordi no'n bare elsked' sig
så lyser den for alle, uset dog en synlig vej
som letter *deres* søgen efter enhed, vores mål
Jo flere, jo mere lys, som fra en åndelig sneglesål

Den går fra helvede – et meget misforstået ord
men altså – fra de mørke dyb i, på og om vor Jord
og lige op til himlen bagom alle stjerners hær
i Maha Vishnus mørkeøjes milde stråleskær

7. SAMLER

Jeg har lige nævnt selvopofrelse. At ofre sig for helheden har som før forklaret at gøre med at påtage sig dårlig karma, udslette den med egen uskyld og derved forbedre vilkårene for resten af gruppesjælen hvor man levede. For bedste virkning må offeret være så rent som muligt. Evt. meget ung, endnu bedre en bevidst, åndelig person som f.x. Yeshua eller visse martyrer hvor det ikke var egoistisk selvpineri. Ikke spæde, nok har de masser af ren, uskyldig energi, men de kan ikke give sig bevidst, frivilligt, så det er bare s magi. Det blev det vist snart med den støt øgede Åndsafstand, pres af konvention, manipulation o.s.v. Man kan hævde at fuld selv-ofring var usmart, kun løftede folket en periode – de s forblev jo til at formørke i f.x. den ægyptiske kultur hvor man vidste alt om at del-ofre sig på andre måder, endda lignende den levende død – ud over at blive som modvægt. Jeg tror at rigtig mange udover martyrer har ofret sig på den vis i Kali, for det har været en tid til det – i div. krige med deres følger. Nu? Vi kan beslutte før vi inkarnerer at ofres for helheden: dø i nutidens trafikuheld, andre uheld, myrdes, dø af sygdom, evt. C19. Selvfølgelig som *sandt* afholdt og ren, ellers har det jo ingen effekt.

Det har forladt religions-kredsene og er gået mere og mere ud i det kollektive sammen med den øvrige Ånd på alle niveauer, ved død og i den anden ende af skalaen ved at dø levende som flere gør i dag og renser karma ud bevidst for dem selv og andre mens det står på. Det vides ikke bredt og agtes ikke, men det gør det ikke mindre værdifuldt. Nørj, det kan blive svært at få realiseret den vending nedad mod jf for mig. Jeg har vænnet mig så meget til den indre verden. Men det er jo som det skal være for de V racer hvis karma det er at bringe Ånden ned på Jorden. Jeg har så tydeligt set dette i mig selv men ikke tænkt over at det havde med min mennesketype at gøre før. Fortune ramte hovedet på sømmet med sit forord i går. Rodracerne har hver deres formål, og dette har været mit, født i den såkaldt ariske som jeg er – med mange jødiske forfædre – for naturligvis opblandes en race med forgængerne med tiden. Jeg ved ikke med Hitler, men han lignede da allermindst en opblandet. Nu vi er ved Fortune – lidt om riter igen. Ja, jeg har beskæftiget mig en del med emnet fra 12. nov og frem, men...

det gik pludselig op for mig hvad der er med dem. Uanset gode eller dårlige riter er det en følelse af en lav, urgammel, kollektiv energi der tager én med på sit transportbånd, nært beslægtet med den der kører i en flok der mobber en enkelt, adr – alt stritter på mig. Gamle kirkeritualer ”lugte-fornemmes” ikke skidt, er som røgelse og hjertevarme, men tunge og ikke mine. Meget lig med at jeg heller aldrig har behøvet dr. Margrethe (Lady Di, Luther King...). Det eneste overfladesymbol jeg kunne agte var SB (+ St. Germain). Jeg kan selv, tak, og jeg er sikker på at det er den/min ny, fri fremtid der altid har talt i mig og krævet at jeg så vidt muligt skabte mine egne, rene ritualer (billeder, viser...). Ritualer skal til på alle veje, foki som fører mod ønskede mål, men de skal komme fra sole mio på mestervejen. Jeg kan tydeligt mærke forskel, mine ”dufter” som en frisk brise. De er retfærdigvis ikke helt sole mio, andre har gået denne vej og jeg trækker på deres inspirationsspor, men de er ikke mange – og lette og OK. Startsnoren var langt agterude før jeg huskede noget i dette liv.

HURRA! Vågnede op til det mest fortryllende sne-glansbillede derude 6. januar, helt uventet. Det er Hellig3konger iflg. traditionen, og det har jeg blandede følelser med. Hele Betlehems-mysteriet er sandsynligvis også et smukt glansbillede. Adamus er meget til at pynte på gode historier, og jo, det hele er jo en illusion, så'n set en slags løgn, så hvis barnetroen understøttes, hvorfor så have skrupler? Men jeg har følt mig så fuppet af kirken og husker stadig lidt for tydeligt. Følelsen af at have været holdt for nar af godtroenhed svider... det har til dels skyldtes at startsporene var passé. Samtidig ved jeg at der har været sære mirakler omkring SB, helt fra hans mors graviditet, fødslen og opvæksten, så hele den smukke historie har sagtens kunnet være. Nå, natnyt bekræfter hele årets disposition: omsorgsfuld væren vil skaffe adgang til 3, fylde mig op med basaleste æter, forene 3

helt med 1-2, gøre den klar til 4 med viserne, evt. som en slags rollemodel, og det må stadig ske ”i hemmelighed” på tærskelen. Jeg gætter på det betyder fysisk udglatning – hvad er 3 meget andet end kroppen til 4 – ”en sund sjæl i et sundt legeme” er forudsætning for al handlen.

Det sner stadig, men tøer, så det er ikke samme eventyr som i morges – og C19-forholdsreglerne er lige strammet, for der er konstateret aggressivt smitsomme mutationer, hvor uventet (i GB og RO)... jeg behøver næsten ikke lave den hnf/ej-oversigt. Jeg kan holde mig til dagens natnyt. '21 kommer til at handle om fysisk helbredelse overalt. Hold på hat og briller! - Jeg har hilst det nye år velkommen ved at skifte sengetøj, gå i bad og vaske hår og sidder nu og tørrer parykken mens jeg tænker over AS. Umiddelbart kan jeg ikke se hvem der skulle interessere sig for en dagbog uanset indhold, men samtidig kan jeg godt se at det da er den eneste og bedste måde hvorpå man kan få et virkelig dybt indtryk af en langvarig, ultimativ proces, så hvordan evt. senere koncentrere den? Hvilket jeg har haft oppe at vende. Måske fik jeg svaret for lidt siden. Xx sidder altid forholdsvis kort over eftermiddagstheeren med mig... flygter han? Jeg spurgte ham. Svar: ”Det du siger er interessant og validt, men jeg må have det i små portioner.” Og ja, han tænker over det, for ofte kommer han tilbage til noget af det efter et par dage – over theen.

Jeg lavede alligevel et kort resumé over hnf/ej'rne. Overordnet vil lyslegemet lige så stille trække ud i kroppen, helbrede den og fylde den op, månederne feb kan have en del håbløshed, mar-apr en større længsel efter at komme ud og apr-aug tyder på at blive meget udfordrede, den hunger som kan signalere decideret hungersnød, måske det indledende varsel om at det hele lukker ned med uvejr derude maj og laden den sidste ”gamle brune indpakning” løbe ud jul-aug inkl. plombering af dén proces. Derefter synes der at blive lidt mere stille i sep-okt hvor det ny som flytter afgørende ind og afbalancerer m/k nov men ikke væren klar, ikke før årets slutning, selvom der kunne optræde signaler om påsken '22 i juli og forsommeren '22 i dec. Fra dec synes parolen at være: forsigtigt udad i 4. Jeg tilføjede dette til listen over hnf/ej '20-drømmetydningerne og vil printe den ud og have liggende let tilgængelig. Til hvad nytte?, kan man med rimelighed spørge. Tja, fordi det styrker mig i at være tålmodigt vedholdende og det i øvrigt vil være sjovt at se hvordan spådommene realiserer sig.

Tydeligvis vil min tilstedeværelse søge jord og ud nu, den f energi som jeg er, k. Men nu lader jeg også til at skulle gøre omsider. Gøre mig kan jeg kun se som genudøve det hele. Den har vi hørt før, ikk? Men det er lille egos frustrationer som bare skal leves med og ikke tages for højtideligt... og det præger natnyt **7. januar**, hvor både de første og sidste hnf/ej'r understreges: nu skal 2 tilknyttes 3 også i handling. Jeg vil så gerne ud men har stadig xy-spor der skræmmer, de sidste krampetrækninger, og den ny m er der ikke derude til alt mit – som er godt. Alle idéer om hendøende fremtid må pakkes væk og sorgen over de ufuldendte, urealisérbare kreative projekter renses ud (gråd), al gammel frustration må væk. Fint nok, jeg giver den en skalle med gråd og nægter at høre på defaitistiske tanker. Og så spillede jeg en time og besluttede at se på showet igen og på andre show-ideer samt gennemgå alle mine viser igen og evt. få dem optaget. Man glemmer hurtigt et akkompagnement. Men jeg er klar over at det hele kun bliver i 3, og fokus vil stadig være et fy-ord i lang tid, understreget **8. januar**:

alt fra den gamle barndomsoplæring var kun m.h.p. forberedelse til den ny tid, og alt gammelt konkret i overfladen ryddes nu helt væk så det ny flow kan komme til (hm, 6. jan: ”fysisk udglatning”), og det kan jeg ikke deltage eller forberede mig i, kun være ufokuseret i. Kali rinder ud, det fysiske arbejde forbundet hermed er ikke mit, mit er at fremme ufokuseretheden bagom. Silk er ikke nået helt ud, det er ikke tid til det endnu. Jeg har højere kræfter, har nok været med til at planlægge men skal ikke lave det fysiske powerarbejde med at så de ny frø. Er det virkelig stadig gældende også for hjemmearbejde med musik og maleri som jo kræver fokus? Det er ikke til at holde ud at tænke på. Det vil ganske givet give ”hungersnød” i april hvis det er rigtigt forstået. - I f.m. forbilleder (dr. Margrethe og SB) mindes jeg en tidligere omtalt drøm med SB hvor jeg i

formodning om at måtte forblive ene søgte at gøre som nonnerne, blive ”gift med ” SB. Han gav mig en mild reprimande og viste mig utvetydigt at han havde redskaber til jordisk sexualitet = at jeg havde samt xy som lige havde besøgt mig uden at have gjort indtryk.

Den drøm har jeg haft oppe mange gange, sidst i f.m. Cremo's udtalelse i sin bog om sin vedantiske linje. Der var iflg. ham to, den ene mente at vi som dråber forsvinder i Åndens hav ved død, den anden at vi bevarer vor individualitet. Min var sidstnævnte. Det minder meget om den gamle og den ny linje, at gå tilbage resp. frem mod Ånden. Ydermere var jeg indisk i mit sidste liv, selvom det har taget mig lang tid at indse at det var korrekt. Jeg fik det at vide først i '98 i Indien af 3 uafhængigt af hinanden og har henad vejen fået bekræftelse. I det seneste år har jeg *set* livet. Jeg er altså gået fra Ø til V, og hvad der var rigtigt for racetype Ø er ikke for V. Jeg skal bringe Ånden ned, ikke trække mig tilbage op i den. Det forklarer at jeg har haft så meget latent indisk præg i sindelag, tøj- og hårstil lige fra starten af med samt de kolde fødder. Som meget åndelig/ufokuseret havde jeg flowet nedefra og op (praktisk i Sydindiens varme!), derfor fik jeg straks nedtrækkende traumer til opløsning senere hen hvor ufokuseretheden så var praktisk. Søn 1's sidste liv var engelsk, fokuseret. Søn 2's kinesisk, fokuseret-ufokuseret. Begge blev i høj grad splittede ad.

Skal Ånden bringes ned må man have fokus. Jeg var god til at være ufokuseret som barn, og øjnene gjorde oprør mod det fokus der krævedes alle vegne, men i dag hvor det er lært er det svært at aflægge det. Jeg ønsker at bringe ned, og jeg har gode ting at bidrage med, og så skal jeg vente, jammer, jammer. Nu holder jeg kæft. - Hvad er ”dårlig sam-vit-tighed”? En klar følelse af at man har gjort noget der skiller, ikke samler, enten med jord eller Ånd. Gæt hvad i mit tilfælde – men når jeg drømmer det nuomdage er det fordi Ånden *ser* på mig, giver mig øget bevidsthed, og det har altid med manglende jf at gøre. Det er et job at få fokus den vej for mig med min baggrund, men jeg har forpligtet mig, så ufokuserethed er ubehagelig. Ydermere handler det om at *samle* Ånd med jf, ikke enten-eller mere, det *er* gjort. Jeg mener – *først* i denne inkarnation gjaldt det jf. Det gjort gjaldt det retablering af *Åndsforbindelsen*. Nu gælder det forening af dem – jeg behøvede slet ingen skaller gråd 7/1 for det hele indses stort set i drømme nu = automatik, overtaget af Ånden, et omsorgs-mudderbad til m er forløbet helt fra 12. hnej 5/1.

Iflg. natnyt **9. januar** er det fuldført. Traumeforløsningen i 1-2 forener, stof tilføjes 3 v.h.a. ”skidt samvittighed”. Kali er næsten fuldført for mig, der er kun lidt besvær med finish af æterlegemet, alt er veludført men når endnu ikke helt langt nok ned (problemer i lårhalsene!), så nu gås videre med en mere ”lækker” integrationsproces, længst forberedt i Ånden til forening krone-rod til det ny liv. Heri indgår både mulige ændringer introduceret direkte fra Ånden og fra tidligere livs historier. Det hele samles med lydenergi (sang) på allerbedste vis. Mens det sker må fokuseret gøren sidde på ventebænk enten i Silk eller Rat for det *kræver*, men da jeg nu har lært at elske mig selv kan Kali afvikles. Først efter, når alt er lagret i jf, kan samarbejde mellem væren og gøren komme på tale. - Gad vide om ikke det omtalte mudder også havde forbindelse til hvad der er sket i USA. Trump forsøgte 6/1, vist i ”kampens hede”, for *han* kan ikke planlægge, et kup. Det bedste at sige om det er at den demokratiske traditions energi i verdens førende nation heldigvis var stærk nok til at afvise et angreb til trods for at meget var givet bøllerne i hænde.

Det bliver et interessant år. Altså, man skal da være både blind og døv for ikke at se at det længe har gået mod højere planer – skilsmisser, flere liv i eet, rejsen verden rundt – indtil C19 – længere liv... alt højere lever længere end lavere. Jeg tror på spådommen om at jeg kommer ud med mit. Ellers er projektet jo ikke fuldført. - Og 8.-9. jan var guskelov fuldendelsen af en delproces i væren der nu forlades. **10. januar** meldes 2 klar til fase 3 hvor en godt nok til dels ubevidst gøren vil tage over. Hidtil har jeg *siddet* som harmonisk vidne i 2 med Åndens lys i ryggen, nu erklæres klar til 3-gøren hvor et overhængende møgkedeligt liv uden kunstnerisk udøven hævdes at forsvinde dermed. Mit ”universitets-uddannede” matematisk-tekniske skriveri (prof. dr. Hansen/”han+søn”) har manifesteret Buddhi-tanker til helbredt overflade og integration, nu ligger den harmoniske

fremtids "ansigt" i hænderne på den ny gøren med front mod jf, jeg skal bare selv vende – den slidte højre side af mit ansigt vil nu få en opstramning, lyset vil komme til den. Jubel fra alle sider i drømmen.

Det passer jo fint med de drømme jeg har haft siden... i al fald 6.hnfj hvor jeg drømte energien nu bragtes ud *i/langs* 3s inderste overflade, sidst "udglatningen" 6.ds., og som svar på spørgsmålet før søvn 9.ds.: er der da 0 jeg kan *gøre* for at fremme? Jeg sad og tænkte på den tid vi forlader hvor alt kun med besvær løftede sig over mudderet fordi flertallet sled med at hale hinanden ned i det i misundelse og magtspil. Indrømmet, den *løftede* sig, men hvad nu hvis alle løftede? Harmoni er kun kedelig som kunstig *total* stilstand – imod al naturlov = ud/afvikling. *Min* ydre stilstand lader da for en tid til at *skulle* rumme lidt mere gøren. Jeg vil ud at gå og synge... Hvem af os længes ikke efter det ny liv? Jeg har lææænge, resten af verden siden marts (C19), men intuitivt..? Hvad ser modne/ældre mænd i helt purunge, ferske kvinder (extremt: børn)? "Ubrugt", symbol på deres egen ungdoms fri uskyld og skønhed som så hurtigt mørknede i Kali og ikke mindst en ny, ren fremtid som fornemmedes på vej i dybet. Da matriarkat-resterne for alvor gik ned i Kali var unge mænd vel vejvisere. Jeg er ungdommelig og erfaren. Hvem er til den kombination?

Svar **11. januar**, meget forbundet med hnf/ej for jan: vil min ret medtagne verdenserfaring m.h.t. at handle analytisk rent i 4 påny uundgåeligt medføre tab og ødelæggelse af al åndelig forbindelse? Nej, åbenbart. Lidt er allerede sket, processen kører med at samle ny, ren jf, 2 med 3, og min "fabriksleder" er henrykt for udsigten til øget åndelig tilgang. Jeg kanaliserer i drømmen ret kraftigt advarsler om at 4 i '21 ikke vil blive rar - næppe blot udtryk for det udfordrende flow der suser igennem *min isolerede* kanal til 3, formgivning, der vil heller ikke være køren ud med ny varer i kh. - Det er altså skægt at læse i Fortune's Qabalah og opdage at jeg intuitivt ultimativt fandt, nu ved princippet bag den fysiske 4-delning som fremgår så meget mere tydeligt af Qabalahen (V) end chakrasystemet (Ø). Arbejdsmodeller om de 4, hhv. 5 elementer (Tao), se hnej 8, var side-pensum på naturopat-studiet, men til de nedtrækkende traumer var arbejde med chakrasystemet naturligvis det jeg tiltrak, for det halede op, ikke ned, helt et mystikersystem... og desuden til basalt plan... hvorfor kere sig om andet end at gå den rette arbejdsvej når alt automatisk gives til tiden?

Qabalahen kan først evt. bruges rigtigt når traumerne er væk, fordi den er så meget mere til ned – materialisering. Fortune forstod faren, skrev tit om de der ikke kunne komme hurtigt nok til magt og kom galt afsted, og div. holdtes hemmeligt for de uindviede. DJ/troldmændene taklede det lignende og tog ikke disciple som opsøgte dem. Yeshua: "Salige er de sagtmodige, for de skal arve Jorden." Magi, s/h, findes i *rigt* mål i Ø, blot ikke indbygget i chakrametoden (den jeg har lært!) som i Qabalahen, det mere "ligger fokuseret" ude i folkemassen. Alt var, er beredt, men åh, så mange dør før de lever deres drømme... **12. januar**, alle kræfter samarbejder om at forme det ny, forbilledlige liv. Ånd/fysik er venner nu og lærer var altid mit ønske, men i går måtte jeg afbryde guitarspillet – en modstand satte ind, afspejlet i natnyt: godt nok er æterisk 3 formgivet i drivhus, men krydderurt-stiklinger (heling)... og 1 salathovede (<3) er afskåret, kun spist ned, ikke klar. Centralopgaven er at oprykke invaderet, grovere æter med rode + pleje helt ny, bittesmå "senneps-spirer", en Yeshua-metafor. Detaljer, ikke tungt, men al gøren går til det. Suk.

13. januar, det kraftige åndelige in-flux opleves som trang til at forstå gammelt, og det ses i natnyt. I går aftes rodede jeg intensivt med problemet at se løgn igen (se 26.dec). Analytisk viden kan ikke undværes her, men instinkt er vigtigt. Hvornår/hvorfor fandt jeg mine instinkters pegepind useriøs? Igen så jeg mig som hypersensitivt barn – ydrk – alt udefra for meget: skilsmisse, morsvigt, mormorkritik... og disse mine nærmeste var seriøse? Så var følelser, instinkter ikke, mine var i alt fald "dumme", og jeg kunne desuden ikke bære mere. Jeg afviste at mærke længe før skolen og var så bare "dum" i abeburet. For rene ånder er de negative Kali-energier helvedes ild. Natnyt sagde at alle barndommens, tidens "klavertæsk efter andres design" aldrig var til mine hænders spændvidde, min handlekraft er en succesrig Sean Connery som kun kan spille sig selv i uanset hvilket set-up, og

lyset er ved at gennemgløde og rense den for alle ny idéer om ”krig”. Min afståen fra gøren vil give yderligere kontakt. Javel. Han er lige død... nå, men jeg har forlængst genkonstateret at mine instinkter virker fint sammen med min intuition. Heling.

Fantasilfulde, kreative (Åndfulde!) mennesker skal beherske et gigapotentiale i f.t. analyse, og uden grundig træning OG forb. m. analytisk jf ender det nemt ude i hampen, men de har de vigtigste ideer. I tiden vi forlader har de i sagens natur været mange uden ordentlig jf. Jeg ved alt om det, delvis drømmer, engang gift med en drømmer. Han havde det svært med at være ”dum”, som han var bleven holdt for – ikke af mig, det gik bare ud over mig. Delte vi ikke et nøgternt standpunkt kunne han blive helt hysterisk over at jeg krævede min naturlige ret til en egen mening – kun én kunne have ret og var det ikke ham var han dum, så han startede en magtkamp, fór endda frem med formuldede idéer om kristne hustruers pligt til at bøje sig for deres mænd... og jeg begreb ikke et analytisk muk, højst et ½-amputeret følelsesmæssigt. Det var en hel del som søn 1 og 2 juleaften. De skal nu nok nå en samforståelse modsat xxx og mig. **14. januar**, natnyt fra i alt 9 timers todelt søvn, 1) med hvert åndedræt øges energien støt til den ny, voxne handlekraft i 3, tidløs. Kali er færdigspillet, mit fortsætter. Kunamas bjergsti kræver god, endelig jf, tilpasset min stjernesål, alt hvad der mangler at dækkes, den skaffes, og M forener musik med fokuseret udøven i 2. Tak!

2) Antennerne fokuseres omsorgsfuldt i kronen til det ny, voksne lærerliv, Ånd/krop forenet, Rishi. Det sidste slidte, blegtblå kredsløb pakkes væk her på min/Jordboblens intellektuelle top, væren flytter det knap nedvendte, skjulte fokus ”under det lille bord” til det ny start-sted sm.m. den ny Åndsforbundne cyklus. I kh og mig venter mange på denne P, men jeg har en separat, central plads. Bilen har et retvendt ”indbygget bord”, det lille overlades til fortiden. Så lidt mangler før udgangen af ”fruerherres Kali-butik, sv.t. én mundfuld – og ren kage, mand, jeg kan desuden ikke snyde og har rigeligt råd. Fra højttaleren lyder god solomusik, en mand synger til klaver efter samme princip som jeg, bare Kalisk. Verden forstår ikke mit, siger jeg roligt til M ved kassen før ud. Blot konstatering, det er OK, men da jeg går ud efter omhyggeligt at have påklædt mig til vinteren derude er vejret sommerligt, lige mig, og jeg tager det af igen. På VIP-P'en står en lys Rolls med ”engelsk” ambassadeflag på ve forskærm og tag, en Rishi-bil, og jeg lægger overtøjet ind på forsædet v.s.a. førerpladsen som jeg indtager.

Jeg ved hvordan drømme former sig hvis det er rene fantasifostre. Det ser ikke *sådan* ud. - Jeg havde svag pms til morgen, sov igen, og det forsvandt. Eftertanke: den lå i ”det indre kredsløb” i meridianerne. Forside og forneden. Der er forresten også et kredsløb hvor energien går op fra Jorden gennem ve ben og ned igen ad hø... åhja, der er gang i den æteriske energi som også da jeg var 12. Da startede pms, og udenfor menses kom det også ved anstrengende svømning, øv. Det gik væk med tiden, vil vel også nu. Vokseværk! Det bliver vel nok en dag når alle de fantomer er ovre! **15. januar**, natnyt viser arbejdet med at få etableret struktur 3 til fremtiden og musikeren – uden min fysiske indblanding – og forberedt transmutation af Kali-3-stof. Fysisk heling. Ude i 4 ræser alt imod og forbi mig, bliver fortid, processen er uudholdelig, jeg må trække mig, forblive i 3 – hvor signalet til udøven er overraskende stærkt på vej, jeg vil kun kunne hengive mig... rart svar på alle spørgsmål til min tvungne ligegyldighed p.t. Hele C19-processen er interessant også i det lys at fund viser, der har været tider før hvor vi måtte gå under jorden – for lææænge siden.

Jeg læser jo Fortune's ”alkymiske” Qabalah i tiden og har den dejlige oplevelse at være helt med denne gang. Hun nævner en bemærkning fra en højt udviklet bekendt om hvordan Ånden bedst kan beskrives, hvis man ønsker en beskrivelse: ”pres”. Jeg beskrev en morgen (MG/MM?) hvor jeg ikke rigtig ”var der”, og så pressede en vilje mig ind bagfra, så ja, Ånden er pres, vilje. Der er ikke noget ”du kan” her. Du *skal!* Og Kether er utvivlsomt MV (hnej 8) og Adamus' ”Rige”. **16. januar** - natnytbeskeden i går kaldet ”kan kun hengive mig” var lidt underdrevet – jeg blev tilført noget energi i jf af min ”væren, ikke gøren”, og det *fejede* min jordiske bevidsthed væk som den seksuelle energi typisk gør hvis spændingen er stærk. Lyslegemet indtager nøk for nøk jf, og det

skal tydeligvis gå langsomt, med så voldsomme reaktioner. Jeg forstår at jeg slet ikke kan tåle at handle i processen, endsige have en partner. Jeg er alt for sensitiv, kun søvn og hvile duer, det åbner for I så den store Moder Binah kan samle lagene yderligere, overtage funktioner hidtil underlagt lavere bevidsthed.

I nat overtoges den lavere forbrænding i solar plexus, transformationen. Det er meget uvant for min "lavere fysiske moder", min kropselemental Korpa som hidtil har fungeret meget ufokuseret (Ø, Indien). En konsekvens af den yderligere jf af Ånden vil være at endnu mere "bare" vides, ikke mere hører under det "barnlige" intellekt. Som eksempelvis Qabalahan, hele den omhyggelige intellektuelle konstruktion hvor alt er samlet som forløberhjælp til den egentlige samling. Så sent som i går følte jeg at selv dette genialere system end chakrasystemet var som et barns forsøg på at bygge en stige op til himlen, jeg var vokset fra den. Ikke at min intellektuelle viden havde alt, jeg behøvede den bare ikke – *mere*, hvilket er et vigtigt ord. Alligevel vil jeg læse den til ende m.h.p. finpudsning, den trigger gode spørgsmål-AHA henad vejen. I dag f.x. yderligere om 1-4 – efter at jeg næsten har fuldendt dem (også iflg. Qabalah). Det er så typisk mig – igen bakspejlet. Bøgernes titler afspejler Adamus' 4 energityper, men også Qabalahens 4 verdener, og dér på siden så jeg s på h nøjagtig hvad jeg havde været igennem med ganske få ord. Og fik en nøgle til titlen "kejser/-inde" som jeg har undret mig over at drømme.

I normal dagsbevidsthed har jeg snarere "konge/dronning", kender vel de andre som et jordisk nøk højere, også i Tarot, men de kom ud af det blå i den drøm for over et år siden. Som også Fortune (og DJ) melder, når man følger Qabalahan eller tilsvarende som jeg har gennem min oprindelige terapeut kommer man på racesjælen, på Jordens sjæl og så i direkte kontakt med Ånden... i første instans for mig SB – som henviste mig til xy som jeg bl.a. kan takke for forståelsen for at skulle sidde så meget passiv udadtil og for forståelsen af den jordbundne m <3-løshed. Hvad man ikke er, *er* man ikke, hvor meget man så end tror og arbejder på det. Jeg tager aldrig fejl mere, jeg har fået et kunstigt forsvar udskiftet med de ægte instinkter igen. Uvurderligt.